

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 23.9.2009
KOM(2009) 502 lopullinen

2009/0143 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI

Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen perustamisesta

{KOM(2009) 499 lopullinen}
{KOM(2009) 500 lopullinen}
{KOM(2009) 501 lopullinen}
{KOM(2009) 503 lopullinen}
{SEK(2009) 1233}
{SEK(2009) 1234}
{SEK(2009) 1235}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Finanssikriisin tuomat kokemukset ovat paljastaneet merkittäviä puutteita finanssivalvonnassa sekä yksittäistapauksissa että koko rahoitusjärjestelmän kannalta. Sen vuoksi puheenjohtaja Barroso pyysi Jacques de Larosièren johtamalta korkean tason asiantuntijaryhmältä ehdotuksia eurooppalaisten valvontajärjestelyjen tiukentamiseksi. Tavoitteena oli perustaa aiempaa tehokkaampi, yhdenmety ja kestävä eurooppalainen valvontajärjestelmä. Ryhmä esitteli raporttinsa 25. helmikuuta 2009. Komissio esitti sen suositusten pohjalta ehdotuksensa uudeksi Euroopan finanssivalvonnan arkkitehtuuriksi maaliskuun 2009 Eurooppa-neuvostolle antamassaan tiedonannossa. Komissio esitteli ajatuksiaan yksityiskohtaisemmin toukokuussa 2009 antamassaan tiedonannossa, joka sisälsi seuraavat ehdotukset:

- Perustetaan *Euroopan finanssivalvojien järjestelmä (EFVJ)*, jossa finanssialan kansalliset valvontaviranomaiset verkottuvat uusien Euroopan valvontaviranomaisten kanssa. Järjestelmä luodaan muuttamalla nykyiset Euroopan valvontaviranomaisten komiteat¹ Euroopan pankkiviranomaiseksi (EPV), Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaiseksi (EVTEV) ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiseksi (EAMV). Näin finanssivalvonnan eurooppalaisen kokonaiskehityksen edut yhdistyvät mikrotason vakautta valvovien paikallisten elinten – joilla on läheisin yhteys toimivalta-alueellaan toimiviin laitoksiin – asiantuntemukseen.
- Perustetaan Euroopan järjestelmäriskikomitea (EJRK) seuraamaan ja arvioimaan rahoitusvakauteen mahdollisesti kohdistuvia uhkia, joita aiheutuu makrotalouden ja koko rahoitusjärjestelmän kehityksestä. Tässä tarkoituksessa EJRK antaisi varhaisvaroituksia koko järjestelmän laajuisista riskeistä, joita on mahdollisesti syntymässä, ja suosittelee tarpeen mukaan toimia, joilla riskejä voitaisiin poistaa².

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN

Ehdotuksia valmisteltiin järjestämällä kaksi avointa kuulemistä. Jacques de Larosièren johtaman korkean tason asiantuntijaryhmän raportin ja 4. maaliskuuta 2009 julkaistun komission tiedonannon jälkeen komissio järjesti ensinnä 10. maaliskuuta ja 10. huhtikuuta 2009 välisenä aikana kuulemisen valmistellessaan tiedonantoaan Euroopan finanssivalvonnasta. Tiedonanto julkaistiin 27. toukokuuta 2009. Saaduista kommentteista on tiivistelmä osoitteessa:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/fin_supervision/summary_en.pdf

¹ Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea (Committee of European Banking Supervisors, CEBS), Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea (Committee of European Insurance and Occupational Pensions Committee, CEIOPS) ja Euroopan arvopaperimarkkinavalojien komitea (Committee of European Securities Regulators, CESR).

² Näissä perusteluissa keskitytään ehdotuksiin, jotka koskevat EFVJ:n perustamista muuttamalla nykyiset eurooppalaiset valvontaviranomaisten komiteat Euroopan valvontaviranomaisiksi. EJRK:n perustamista koskevaa ehdotusta käsitellään erillisissä perusteluissa.

Sen jälkeen komissio järjesti 27. toukokuuta ja 15. heinäkuuta 2009 välisenä aikana uuden kuulemiskierroksen ja pyysi kaikkia asianomaisia osapuolia kommentoimaan yksityiskohtaisempia uudistuksia, jotka oli esitelty Euroopan finanssivalvonnasta toukokuussa annetussa tiedonannossa. Saaduissa vastauksissa yleensä kannatettiin ehdotettuja uudistuksia ja kommentoitiin EJRK:aan ja EFVJ:ään liittyviä yksityiskohtaisia näkökohtia. Saaduista kommenteista on tiivistelmä osoitteessa:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/fin_supervision_may/replies_summary_en.pdf

3. VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Euroopan finanssivalvonnasta toukokuussa annetun komission tiedonannon ohessa esitettiin vaikutusten arviointi, jossa tarkasteltiin keskeisiä vaihtoehtoja EFVJ:n ja EJRK:n perustamiseksi. Käsiteltävänä oleviin ehdotuksiin liitetään uusi vaikutusten arviointi, jossa näitä vaihtoehtoja pohditaan yksityiskohtaisemmin. Uuteen vaikutusten arviointiin voi tutustua komission verkkosivuilla.

4. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

EY:n perustamissopimuksen 95 artikla liittyy toimenpiteisiin, joilla pyritään lähentämään lainsäädäntöjä sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa varten. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut³, että kyseinen artikla on asianmukainen oikeusperusta sellaisen yhteisön elimen perustamiseksi ”jonka tehtävänä on myötävaikuttaa yhdenmukaistamisprosessiin”, kun tällaiselle elimelle uskotut tehtävät liittyvät läheisesti siihen alaan, jolla toteutetaan toimia kansallisten lainsäädäntöjen lähentämiseksi.

Finanssi- ja talouskriisi ovat luoneet todellisia, vakavia riskejä, jotka kohdistuvat sisämarkkinoiden vakauteen. Rahoitusjärjestelmän vakauden ja luotettavuuden palauttaminen ja ylläpitäminen ovat ehdoton edellytys sille, että luottamus ja yhtenäisyys säilyvät sisämarkkinoilla ja että mahdollisuudet täysin yhdentyneiden ja toimivien sisämarkkinoiden luomiseen finanssipalvelujen alalla säilyvät ja paranevat. Syvemmät ja yhdentyneemmät finanssimarkkinat tarjoaisivat lisäksi paremmat rahoitus- ja riskinhajautusmahdollisuudet, mikä lisäisi talouksien kykyä kestää häiriöitä. Finanssialan yhdentyminen ja vakaus vahvistavat näin ollen toisiaan. EFVJ:n perustamisen yhteydessä laaditaan myös ohjekirja, jolla varmistetaan sääntöjen yhtäläinen soveltaminen EU:ssa ja myötävaikutetaan siten sisämarkkinoiden toimintaan. Euroopan valvontaviranomaisten tehtävänä on avustaa kansallisia viranomaisia yhteisön sääntöjen yhdenmukaisessa tulkinnassa ja soveltamisessa.

Koska Euroopan valvontaviranomaisille osoitettavat tehtävät liittyvät läheisesti finanssikriisin vuoksi toteutettuihin toimenpiteisiin sekä 4. maaliskuuta ja 27. toukokuuta 2009 annetuissa komission tiedonannoissa esitettyihin toimenpiteisiin, nämä viranomaiset voidaan perustaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan nojalla.

Yhteisön toimilla voidaan korjata kriisin esille tuomat puutteet ja perustaa järjestelmä, joka vastaa tavoitetta luoda EU:hun vakaat finanssipalvelualan yhtenäismarkkinat ja jossa kansalliset valvontaviranomaiset yhdistyvät vahvaksi yhteisön verkostoksi. Päivittäinen

³ Ks. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin, C-217/04, 44 kohta.

valvonta keskitetään edelleen kansalliselle tasolle, ja kansalliset valvontaviranomaiset vastaavat yksittäisten yksiköiden valvonnasta. Säännöksissä ei näin ollen mennä pidemmälle kuin on ehdottoman välttämätöntä tavoitteiden saavuttamiseksi. Näin ollen ehdotuksissa noudatetaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita, joista määrätään perustamissopimuksen 5 artiklassa.

5. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Nykyisten Euroopan valvontaviranomaisten komiteoiden muuttaminen tehokkaiksi valvontaviranomaisiksi vaatii enemmän henkilöstöresursseja sekä talousarvioresursseja. Näiden ehdotusten talousarviovaikutuksiin tehdään yleiskatsaus vaikutusten arvioinnista laaditussa kertomuksessa ja rahoitus selvityksessä (jotka on liitetty tähän ehdotukseen).

6. EHDOTUKSEN YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS

Alakohtaisten erityispiirteiden ottamiseksi huomioon tarvitaan kolme erillistä asetusta, joilla perustetaan pankkialan, vakuutus- ja työeläkealan sekä arvopaperimarkkinoiden viranomaiset. Pääpiirteissään ehdotukset ovat kuitenkin samanlaiset. Sen vuoksi tässä perusteluosassa käsitellään ensin kyseisten kolmen asetuksen yhteistä sisältöä ja sen jälkeen lyhyesti niiden eroja.

6.1. Euroopan valvontaviranomaisten perustaminen ja niiden oikeudellinen asema

Euroopan valvontaviranomaisten tavoitteena on i) parantaa sisämarkkinoiden toimintaa, erityisesti varmistamalla korkeatasoinen, tehokas ja yhdenmukainen sääntely ja valvonta, ii) suojella tallettajia, sijoittajia, vakuutuksenottajia ja muita edunsaajia, iii) varmistaa finanssimarkkinoiden eheys, tehokkuus ja moitteeton toiminta, iv) pitää yllä rahoitusjärjestelmän vakautta ja v) vahvistaa valvonnan kansainvälistä koordinoitua. Tätä varten kukin Euroopan valvontaviranomainen edistää omalta osaltaan yhteisön oikeuden yhtenäistä, tehokasta ja tosiasiallista soveltamista.

Euroopan valvontaviranomaiset ovat yhteisön elimiä, joilla on oikeushenkilön asema. Ne ovat keskeinen osa ehdotettua EFVJ:ää. EFVJ toimii valvojien verkostona, jossa ovat mukana jäsenvaltioiden viranomaiset, Euroopan valvontaviranomaisten sekakomitea – eri alojen välisten kysymysten käsittelemiseksi – ja Euroopan komissio. Vaikka Euroopan valvontaviranomaisten täytyy olla mahdollisimman riippumattomia, jotta ne voivat huolehtia tehtävistään puolueettomasti, komission panosta tarvitaan, jos institutionaaliset syyt ja perustamissopimuksen mukaiset velvollisuudet niin vaativat.

Kunkin Euroopan valvontaviranomaisen tärkein päättävä elin on hallintoneuvosto, joka koostuu kansallisten valvontaviranomaisten pääjohtajista sekä kyseisen Euroopan valvontaviranomaisen puheenjohtajasta. Puheenjohtaja johtaa hallintoneuvoston ja johtokunnan kokouksia sekä toimii Euroopan valvontaviranomaisen pääjohtajana ja edustajana. Kunkin Euroopan valvontaviranomaisen päivittäisestä hallinnoinnista vastaa toimitusjohtaja. Uudet Euroopan valvontaviranomaiset ehdotetaan sijoitettaviksi samoille paikkakunnille kuin nykyiset Euroopan valvontaviranomaisten komiteat, jotta uuteen järjestelmään päästäisiin siirtymään nopeasti ja tehokkaasti. Euroopan valvontaviranomaisten sisäistä organisointia käsitellään tarkemmin 6.3 jaksossa.

6.2. Euroopan valvontaviranomaisten tehtävät ja toimivalta

Kuten komission 27. toukokuuta 2009 antamassa tiedonannossa todettiin sekä 18. ja 19. kesäkuuta 2009 pidetyssä Eurooppa-neuvostossa vahvistettiin, Euroopan valvontaviranomaiset ottavat hoitaakseen kaikki nykyisten valvontaviranomaisten komiteoiden tehtävät. Tämän lisäksi niillä on paljon uusia vastuualueita, määriteltäviä laillisia valtuuksia ja enemmän vaikutusvaltaa.

6.2.1. Teknisten standardien kehittäminen

Eurooppa-neuvosto hyväksyi komission ehdotuksen siitä, että laadittaisiin eurooppalainen ohjekirja, jota sovellettaisiin sisämarkkinoilla kaikkiin finanssilaitoksiin. Tämän toteuttamiseksi olisi tunnistettava ja poistettava erot, jotka johtuvat poikkeuksista, vapautuksista, lisäyksistä tai epäselvyyksistä, joita on syntynyt, kun yhteisön lainsäädäntöä on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tämä antaa mahdollisuuden määritellä yhdenmukaistetut keskeiset standardit ja soveltaa niitä. Tätä varten Euroopan valvontaviranomaiset laativat luonnokset teknisiksi standardeiksi asiaa koskevassa alakohtaisessa lainsäädännössä määritellyillä aloilla. Standardit tarjoavat tehokkaan keinon lujittaa Lamfalussy-rakenteen kolmatta tasoa, joka rajoittuu nykyisin ei-sitovien ohjeiden antamiseen. Alat, joilla Euroopan valvontaviranomainen voi laatia tällaisia standardiluonnoksia, ovat luonteeltaan hyvin teknisiä, ja niitä varten tarvitaan yhdenmukaiset säännöt siitä, miten yhteisön lainsäädäntöä on sovellettava. Näihin asioihin ei liity poliittisia päätöksiä, ja 1. tasolla annetut yhteisön säädökset rajaavat niiden sisältöä tiukasti (ks. oheinen komission yksiköiden valmisteluasiakirja, jossa käsitellään tarkemmin muutoksia, joita asianomaiseen yhteisön lainsäädäntöön on tehtävä). Antamalla standardien laatiminen Euroopan valvontaviranomaisten tehtäväksi varmistetaan, että standardeissa hyödynnetään täysimittaisesti kansallisten valvontaviranomaisten erityisasiantuntemusta.

Euroopan valvontaviranomainen hyväksyy luonnokset teknisiksi standardeiksi hallintoneuvoston jäsenten määräenemmistöllä, joka on määritelty perustamissopimuksen 205 artiklassa. Yhteisön oikeusjärjestys edellyttää, että komissio hyväksyy sen jälkeen kyseiset standardiluonnokset asetuksina tai päätöksinä, jotta standardeilla olisi välittömiä oikeusvaikutuksia. Hyvin poikkeuksellisissa tapauksissa ja ainoastaan, jos yhteisön etu niin vaatii, komissio voi päättää hyväksyä standardit osittain tai muutettuina taikka hylätä ne kokonaan. Tällöin sen on perusteltava päätöksensä Euroopan valvontaviranomaiselle. Komission ehdotus ei rajoita keskusteluja, joita käydään tulevista menettelyistä uuteen perussopimukseen siirtymisen yhteydessä.

Intressitahojen kuulemiseksi kullekin Euroopan valvontaviranomaiselle perustetaan osallisryhmä, jossa on toimialan edustajia ja finanssialan työntekijöitä sekä finanssipalveluiden käyttäjiä. Eri intressitahojen edustajien määrät olisi suhteutettava oikealla tavalla toisiinsa, eikä yksikään ryhmä saisi olla muihin verrattuna yliedustettuna. Niillä aloilla, joihin teknisiä standardeja ei sovelleta, Euroopan valvontaviranomaisilla tulisi Euroopan nykyisten valvontaviranomaisten komiteoiden tapaan olla mahdollisuus antaa ei-sitovia ohjeita ja suosituksia kansallisille valvontaviranomaisille, finanssilaitoksille ja markkinatoimijoille. Jos kansalliset viranomaiset päättävät jossain tapauksessa olla noudattamatta ohjeita ja suosituksia, niiden olisi perusteltava päätöksensä Euroopan valvontaviranomaiselle.

6.2.2. *Toimivalta varmistaa yhteisön sääntöjen yhdenmukainen soveltaminen*

Vaikka säännöt olisikin yhdenmukaistettu, sääntöjen soveltaminen voi joissakin tapauksissa johtaa yhteisön lainsäädännön soveltamista koskeviin mielipide-eroihin. Sen vuoksi Euroopan valvontaviranomaisilla tulisi olla yleinen toimivalta olla mukana varmistamassa, että yhteisön lainsäädäntöä sovelletaan yhtenäisesti, mikä ei kuitenkaan saisi rajoittaa rikkomusmenettelyjä, joita komissio voi käynnistää jäsenvaltioita vastaan. Tätä varten käyttöön olisi otettava menettely, jolla voidaan puuttua tilanteeseen, jossa kansalliset valvontaviranomaiset toimivat tavalla, jonka katsotaan poikkeavan voimassa olevasta yhteisön lainsäädännöstä (mukaan lukien 6.2.1 kohdassa mainitut tekniset standardit). Menettely on kolmivaiheinen.

Ensiksi Euroopan valvontaviranomaiset tutkivat asiaa omasta aloitteestaan, yhden tai useamman kansallisen valvontaviranomaisen pyynnöstä tai komission pyynnöstä ja antavat tarvittaessa kyseiselle valvontaviranomaiselle toimintasuosituksen. Valvontaviranomaista kehoitetaan noudattamaan suositusta kuukauden kuluessa, koska yhteisön lainsäädännön noudattaminen on yleinen velvollisuus.

Jos suositusta ei noudateta, Euroopan komissio voi tämän jälkeen joko saatuaan tiedon Euroopan valvontaviranomaiselta tai omasta aloitteestaan tehdä päätöksen, jossa kansallista valvontaviranomaista joko vaaditaan toteuttamaan erityisiä toimia tai pidättäytymään toimien toteuttamisesta. Kansallisen valvontaviranomaisen on kymmenen työpäivän kuluessa päätöksen vastaanottamisesta ilmoitettava komissiolle ja Euroopan valvontaviranomaiselle toimista, joita se on toteuttanut tai aikoo toteuttaa päätöksen täytäntöönpanemiseksi.

Jos kansallinen valvontaviranomainen ei poikkeuksellisesti noudata päätöstä, Euroopan valvontaviranomainen voi viimeisenä keinona tehdä päätöksen, joka osoitetaan finanssilaitoksille ja joka koskee niihin suoraan sovellettavaa yhteisön lainsäädäntöä (esimerkiksi asetuksia). Tämä ei rajoita komission toimivaltaa varmistaa omien päätöstensä täytäntöönpano.

6.2.3. *Toimet kriisitilanteissa*

Euroopan valvontaviranomaisten tulisi aktiivisesti koordinoida kansallisten valvontaviranomaisten toimia erityisesti, kun on kyse epäsuotuisasta kehityksestä, joka voi vaarantaa rahoitusjärjestelmän moitteettoman toiminnan ja eheyden EU:ssa. Joissakin kriisitilanteissa koordinointi ei ehkä riitä varsinkaan, jos kansallisilla valvontaviranomaisilla ei ole yksin keinoja reagoida nopeasti kriisiin, joka on kehittymässä yli rajojen. Sen vuoksi Euroopan valvontaviranomaisilla tulisi olla toimivalta vaatia tällaisissa poikkeustilanteissa, että kansalliset valvontaviranomaiset toteuttavat yhdessä erityistoimia. Useampaa valtiota koskevan kriisitilanteen määrittely edellyttää harkintaa, minkä vuoksi se olisi annettava Euroopan komission tehtäväksi. Tämä ei estä suojalausekkeen soveltamista (ks. 6.2.11). Lisäksi olisi jouduttettava työtä, jonka tavoitteena on luoda kattava valtioiden rajat ylittävä kehys lujittamaan järjestelmää, jonka avulla EU pyrkii hallinnoimaan ja ratkaisemaan finanssikriisejä ja johon kuuluvat myös vakuusjärjestelmät ja taakan jakaminen.

6.2.4. *Kansallisten valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien sopiminen*

Ehdotuksessa esitetään mekanismia, jolla pyritään varmistamaan, että kansalliset valvontaviranomaiset ottavat muun muassa valvontakollegioissa huomioon muidenkin jäsenvaltioiden edut. Jos valvontaviranomainen on eri mieltä toisen valvontaviranomaisen toteuttamaan toimeen liittyvästä menettelystä, toimen sisällöstä taikka toimien puutteesta asiassa, jossa useamman jäsenvaltion viranomaisten on asianomaisen lainsäädännön mukaan

tehtävä yhteistyötä, koordinoitava toimintaansa tai tehtävä yhteisiä päätöksiä, Euroopan valvontaviranomainen voi asianomaisen valvontaviranomaisen pyynnöstä avustaa viranomaisia löytämään yhteisen lähestymistavan tai ratkaista asian. Mekanismi on periaatteessa kolmivaiheinen⁴:

Ensiksi, jos yksi tai useampi kansallinen valvontaviranomainen pyytää Euroopan valvontaviranomaista auttamaan tällaisten erimielisyyksien ratkaisemisessa, Euroopan valvontaviranomainen voi aluksi käynnistää viranomaisten välisen sovittelun, jotta viranomaiset pääsisivät keskinäiseen sopimukseen. Euroopan valvontaviranomainen voi tarvittaessa toimia tässä välittäjänä.

Jos kansalliset viranomaiset eivät ole sovitteluvaiheen päätyttyä päässeet yhteisymmärrykseen, Euroopan valvontaviranomainen voi ratkaista asian omalla päätöksellään⁵. Tämä olisi kuitenkin selvästikin poikkeuksellista, sillä useimmiten kansallisten viranomaisten pitäisi päästä yhteisymmärrykseen sovittelumenettelyn aikana.

Jos kansallinen valvontaviranomainen ei noudata edellä mainittua päätöstä, Euroopan valvontaviranomainen voi tehdä päätöksiä, jotka osoitetaan finanssilaitoksille ja joissa täsmennetään, mitä velvoitteita niiden on täytettävä niihin suoraan sovellettavan yhteisön lainsäädännön mukaan.

On syytä korostaa, että riitojenratkaisumenettelyssä olisi käsiteltävä ainoastaan olennaisia seikkoja, esimerkiksi tapauksia, joissa kansallisen valvontaviranomaisen toiminta tai toimien puute haittaa vakavasti yhden tai useamman muun jäsenvaltion valvontaviranomaisen kykyä suojella tallettajien, vakuutuksenottajien, sijoittajien tai palveluntarjonnan kohteena olevien henkilöiden etuja taikka näiden jäsenvaltioiden rahoitusvakautta. Euroopan valvontaviranomainen varaa itselleen oikeuden olla käynnistämättä sovittelumenettelyä tai tehdä päätöksiä, jos tällaiset edellytykset eivät täyty. Nämä järjestelyt eivät estä suojalausekkeen soveltamista (ks. 6.2.11).

6.2.5. Valvontakollegiot

Valvontakollegiot ovat EU:n valvontajärjestelmän keskeinen osa, ja niillä on tärkeä rooli varmistettaessa tasapainoinen tiedonkulku koti- ja isäntäjäsenvaltion viranomaisten välillä. Euroopan valvontaviranomaiset edistävät omalta osaltaan valvontakollegioiden tehokasta ja yhdenmukaista toimintaa ja seuraavat, että yhteisön lainsäädäntöä sovelletaan yhdenmukaisesti kaikissa kollegioissa. Tätä taustaa vasten Euroopan valvontaviranomaiset voivat osallistua valvontakollegioiden kokouksiin tarkkailijoina ja saada kaikki samat merkitykselliset tiedot kuin kollegion jäsenet.

6.2.6. Yhteinen valvontakulttuuri, tehtävien ja velvollisuuksien delegoiminen sekä vertaisarviointit

Euroopan valvontaviranomaisella on aktiivinen rooli yhteisen eurooppalaisen valvontakulttuurin rakentamisessa ja sen varmistamisessa, että koko yhteisössä sovelletaan yhtäläisiä menettelyjä ja yhdenmukaisia valvontakäytäntöjä. Kun yhteinen valvontakulttuuri

⁴ Ks. oheinen komission yksiköiden valmisteluasiakirja, jossa on lisätietoja riitojen ratkaisumenettelystä.

⁵ Riitojen ratkaisuun liittyvä toimivalta ei rajoita 9 artiklan soveltamista. Mainitussa artiklassa keskitytään tilanteisiin, joissa toimivaltainen kansallinen valvontaviranomainen ei noudata yhteisön lainsäädäntöä.

yhdistyy menettelyyn, jolla riitoja pystytään ratkaisemaan kansallisten valvontaviranomaisten välillä, luottamuksen ja yhteistyön pitäisi lisääntyä, ja valvontaviranomaisille saattaa tarjoutua uusia tilaisuuksia delegoida tiettyjä tehtäviä ja velvollisuuksia toinen toisilleen. Euroopan valvontaviranomaiset helpottavat tätä määrittelemällä tehtävät ja velvollisuudet, jotka voidaan delegoida tai suorittaa yhdessä, ja edistämällä parhaita käytänteitä. Tässä yhteydessä Euroopan valvontaviranomaiset kannustavat perustamaan yhteisiä valvontaryhmiä ja helpottavat niiden perustamista. Lisäksi ne tekevät säännöllisesti kansallisten valvontaviranomaisten vertaisarviointoja.

6.2.7. Markkinakehityksen arvioiminen

Nykyisille Euroopan valvontaviranomaisten komiteoille määrättiin 23. tammikuuta 2009 tehdyissä tarkistetuissa komission päätöksissä uusia tehtäviä, joista yksi on pankki-, vakuutus- ja arvopaperialojen kehityssuuntauksien ja mahdollisten riski- ja haavoittuvuustekijöiden seuraaminen ja arvioiminen sekä niistä raportointi. Vaikka perustettavaksi ehdotettu EJRK vastaa EU:n finanssialan makrotason vakauden analysoinnista, Euroopan valvontaviranomaisten pitäisi jatkaa nykyisten Euroopan valvontaviranomaisten komiteoiden työtä tällä alalla, koska i) Euroopan valvontaviranomaiset keskittyvät analyysissään eri asioihin, sillä mikrotason vakauden analysoinnissa lähestymistapa on alhaalta ylöspäin, kun taas makrotason vakauden analysoinnissa lähestymistapa on ylhäältä alaspäin, ja ii) niiden analyysistä saattaa olla apua EJRK:n työssä.

6.2.8. Kansainvälinen ja neuvoa-antava rooli

Näillä ehdotuksilla komissio reagoi kriisin aikana esille tulleisiin puutteisiin ja G20-ryhmän kehoitukseen toteuttaa toimia, joilla voidaan luoda lujuutta ja maailmanlaajuisesti yhdenmukaisempi sääntely- ja valvontajärjestelmä finanssipalveluilta varten. Euroopan valvontaviranomaiset voisivat toimia kolmansien maiden valvontaviranomaisten kannalta hyödyllisinä yhteyspisteinä. Tässä yhteydessä ne voivat tehdä hallinnollisia järjestelyjä kansainvälisten organisaatioiden ja kolmansien maiden hallintojen kanssa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toimielinten toimivaltaa. Lisäksi ne voivat myös olla avuksi valmisteltaessa kolmansien maiden valvontajärjestelmiä koskevia vastaavuuspäätöksiä. Lisäksi ne voivat pyynnöstä tai omasta aloitteestaan antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle tai komissiolle neuvoja tai julkaista lausuntoja, jotka voivat liittyä esimerkiksi toiminnan vakauden arviointiin rajatylittävien sulautumien ja omistusosuuksien hankintojen yhteydessä. Lausuntoihin olisi sisällyttävä lisäsuojatoimenpiteitä, joilla varmistetaan uusien rajatylittävien sulautumien tai omistusosuuksien hankintojen moitteeton ja puolueeton arviointi.

6.2.9. Tietojen kerääminen

Jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten ja muiden viranomaisten on toimitettava Euroopan valvontaviranomaisille niiden pyynnöstä tiedot, joita ne tarvitsevat täyttääkseen niille näissä asetuksissa osoitetut tehtävät. Lisäksi kukin Euroopan valvontaviranomainen tarpeen mukaan määrittää ja kerää yhteistyössä valvontakollegioissa toimivien valvojien kanssa kaikki merkitykselliset tiedot valvontaviranomaisilta helpottaakseen valvontakollegioiden työtä. Se perustaa keskusjärjestelmän ja hallinnoi sitä, jotta tällaiset tiedot olisivat valvontaviranomaisten saatavilla valvontakollegioissa. Kansallisten valvontaviranomaisten tulisi periaatteessa lähettää kaikki tiedot Euroopan valvontaviranomaisille.

6.2.10. Suhde EJRK:aan

Ehdotettu EU:n valvontakehys toimii ainoastaan, jos EJRK ja EFVJ toimivat läheisessä yhteistyössä toistensa kanssa. Uudistuksen tavoitteena on varsinkin varmistaa joustava vuorovaikutus makro- ja mikrotason vakauden valvonnan välillä. Täyttääkseen tehtävänsä makrotason vakauden valvojana EJRK:n on saatava käyttöönsä ajantasaisia mikrotason tietoja. Kansalliset viranomaiset voivat puolestaan hyödyntää mikrotason valvonnassa EJRK:n erityisnäkemystä makrotason vakausympäristöstä. Lisäksi asetuksissa määritellään menettelyt, joita Euroopan valvontaviranomaisten tulee noudattaa toimiakseen EJRK:n suositusten mukaan. Samoin tarkennetaan, kuinka Euroopan valvontaviranomaisten olisi käytettävä toimivaltaansa varmistaakseen, että yhdelle tai useammalla kansalliselle valvontaviranomaiselle osoitettujen suositusten perusteella toteutetaan oikea-aikaiset jatkotoimet.

6.2.11. Suojalauseke

Ecofin-neuvoston ja Eurooppa-neuvoston kesäkuussa 2009 esittämissä päätelmissä korostetaan, että Euroopan valvontaviranomaisten päätökset eivät saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen. Päätelmissä todetaan kuitenkin, että tämä ei saa rajoittaa yhteisön oikeuden soveltamista, ja tunnustetaan mahdolliset vastuusitoumukset, joihin jäsenvaltiot voivat joutua osallistumaan. Tätä varten otetaan käyttöön suojalauseke. Lausekkeella varmistetaan, että kun jäsenvaltio katsoo, että näiden asetusten 10 artiklan (kiireelliset päätökset) tai 11 artiklan (erimielisyyksien sopiminen) nojalla tehty päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, se voi ilmoittaa Euroopan valvontaviranomaiselle ja komissiolle, että kansallinen valvontaviranomainen ei aio toteuttaa Euroopan valvontaviranomaisen päätöstä. Samalla sen on selvästi esitettävä, kuinka Euroopan valvontaviranomaisen päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen. Euroopan valvontaviranomaisen on kuukauden kuluessa ilmoitettava jäsenvaltiolle, aikooko se pysyä päätöksessään, muuttaa sitä tai kumota sen. Jos Euroopan valvontaviranomainen pysyy päätöksessään, jäsenvaltio voi viedä asian neuvostoon, jolloin Euroopan valvontaviranomaisen päätöksen täytäntöönpanoa lykätään. Neuvosto päättää määräenemmistöllä kahden kuukauden kuluessa, pidetäänkö päätös voimassa vai kumotaanko se. Euroopan valvontaviranomaisen 10 artiklan nojalla tekemiin päätöksiin sovelletaan nopeutettua menettelyä, jotta voitaisiin tehdä nopeita päätöksiä kriisitilanteissa.

6.3. Euroopan valvontaviranomaisten ja EFVJ:n sisäinen organisointi

Kussakin Euroopan valvontaviranomaisessa on i) hallintoneuvosto, ii) johtokunta, iii) puheenjohtaja ja iv) toimitusjohtaja. Lisäksi kaikille kolmelle Euroopan valvontaviranomaiselle perustetaan yhteinen valituslautakunta.

6.3.1. Hallintoneuvosto

Hallintoneuvosto on Euroopan valvontaviranomaisten tärkein päättävä elin. Sen vastuulla on muun muassa hyväksyä teknisten standardien luonnokset, lausunnot, suositukset ja päätökset, joita on kuvattu tämän perusteluosan 6.2 jaksossa. Hallintoneuvoston kokoonpano on seuraava:

- asianomaisen Euroopan valvontaviranomaisen puheenjohtaja, joka johtaa hallintoneuvoston kokouksia mutta jolla ei ole äänivaltaa,
- kunkin jäsenvaltion asianomaisen kansallisen valvontaviranomaisen pääjohtaja,

- komission edustaja, jolla ei ole äänivaltaa,
- EJRK:n edustaja, jolla ei ole äänivaltaa,
- kummastakin muusta Euroopan valvontaviranomaisesta yksi edustaja, jolla ei ole äänivaltaa, ja
- tarkkailijat, joiden läsnäolon hallintoneuvosto voi tarpeen mukaan sallia.

Hallintoneuvosto tekee pääsääntöisesti päätöksensä yksinkertaisella enemmistöllä. Poikkeuksena ovat päätökset, jotka koskevat teknisten standardien luonnoksia, ohjeita tai varainhoitosääntöjä koskevia artikloja. Niihin vaaditaan määräenemmistö. Hallintoneuvosto voi perustaa lautakuntia riitojen ratkaisemiseksi. Se kuitenkin tekee lopullisen päätöksen lautakunnan ehdotuksen pohjalta.

6.3.2. Johtokunta

Johtokunta huolehtii siitä, että Euroopan valvontaviranomainen toteuttaa toiminta-ajatuksensa ja suorittaa sille osoitetut tehtävät. Se vastaa erityisesti Euroopan valvontaviranomaisen työohjelman laatimisesta ja työjärjestyksen hyväksymisestä, ja sillä on keskeinen asema myös talousarvion hyväksymisessä. Se koostuu Euroopan valvontaviranomaisen puheenjohtajasta, komission edustajasta sekä neljästä jäsenestä, jotka hallintoneuvosto valitsee keskuudestaan ja joiden on toimittava riippumattomasti, puolueettomasti ja yhteisön edun mukaisesti. Toimitusjohtaja voi osallistua johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.

6.3.3. Puheenjohtaja ja toimitusjohtaja

Euroopan valvontaviranomaista edustaa kokopäivätoiminen riippumaton puheenjohtaja, joka vastaa hallintoneuvoston tehtävien valmistelusta ja johtaa sekä hallintoneuvoston että johtokunnan kokouksia. Euroopan valvontaviranomaisten päivittäisestä hallinnoinnista vastaa toimitusjohtaja, joka on puheenjohtajan tapaan kokopäivätoiminen riippumaton ammattihenkilö. Hän vastaa vuotuisen työohjelman toteuttamisesta ja toteuttaa tarvittavat toimet Euroopan valvontaviranomaisen toiminnan varmistamiseksi. Hallintoneuvosto valitsee molemmat henkilöt ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja -markkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella avoimen valintamenettelyn avulla. Euroopan parlamentin on vahvistettava hallintoneuvoston esittämä puheenjohtajan valinta. Puheenjohtajan ja toimitusjohtajan toimikaudet ovat viisi vuotta, ja ne voidaan uusia kerran. Uusiminen riippuu hallintoneuvoston tekemän arvioinnin tuloksesta.

6.3.4. Euroopan valvontaviranomaisten sekakomitea

Eri alojen välinen yhteistyö on ehdotetussa rakenteessa olennaisen tärkeää, koska sen avulla voidaan ottaa huomioon merkityksellinen markkinakehitys ja -todellisuus. Perustamalla Euroopan valvontaviranomaisten sekakomitea varmistetaan kolmen uuden Euroopan valvontaviranomaisen keskinäinen yhteisymmärrys, yhteistyö ja yhdenmukaiset valvontamallit. Sekakomitealle luodaan alakomitea, joka keskittyy erityisesti eri alojen välisiin kysymyksiin, kuten finanssiryhmittymiin, ja tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseen. Kukin yksittäinen Euroopan valvontaviranomainen tekee varsinaiset päätökset (esimerkiksi finanssiryhmittymädirektiivin osalta), mutta sekakomitean tulisi varmistaa, että molemmat muut Euroopan valvontaviranomaiset tekevät yhteiset päätökset yhtä aikaa.

6.3.5. Valituslautakunta

Muutoksenhakujärjestelmällä varmistetaan, että luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, kansalliset valvontaviranomaiset mukaan luettuina, voivat ensisijaisesti kääntyä valituslautakunnan puoleen hakeakseen muutosta Euroopan valvontaviranomaisten tekemiin päätöksiin, jotka koskevat yhteisön sääntöjen yhtenäisen soveltamisen varmistamista (9 artikla), toimia kriisitilanteissa (10 artikla) ja erimielisyyksien ratkaisemista (11 artikla). Valituslautakunta on kaikkien kolmen Euroopan valvontaviranomaisen yhteinen elin, eli se käsittelee pankki-, vakuutus- ja arvopaperialaan liittyviä seikkoja. Valituslautakunnassa on kuusi jäsentä ja kuusi varajäsentä, joilla on asianmukaista tietämystä ja kokemusta. Jäseniä ei voida valita Euroopan valvontaviranomaisten toimintaan osallistuvien kansallisten valvontaviranomaisten tai toiminnassa mukana olevien muiden kansallisten laitosten tai yhteisön toimielinten nykyisen henkilöstön parista. Kunkin Euroopan valvontaviranomaisen johtokunta nimittää kaksi valituslautakunnan jäsentä ja kaksi varajäsentä Euroopan komission ehdottamasta luettelosta.

6.4. Varainhoitoa koskevat säännökset

Näissä säännöksissä käsitellään Euroopan valvontaviranomaisten talousarvioon liittyviä näkökohtia ja korostetaan, että näiden viranomaisten määrärahat voivat olla peräisin eri lähteistä, esimerkiksi kansallisten valvontaviranomaisten pakollisista maksuosuuksista, komission maksamasta avustuksesta tai toimialojen näille Euroopan valvontaviranomaisille maksamista maksuista. Lisäksi niissä määritellään talousarvion vuotuista laadintaa, toteuttamista ja valvontaa koskevat menettelyt. Tässä yhteydessä sovelletaan varainhoitoasetuksen 158 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevaa varainhoidon puiteasetusta.

6.5. Yleiset säännökset ja loppusäännökset

Yleisissä säännöksissä käsitellään käytännön seikkoja, jotka liittyvät henkilöstöön, Euroopan valvontaviranomaisten vastuujärjestelyihin, salassapitovelvollisuuksiin, tietosuojaan, asiakirjoihin tutustumiseen, kielijärjestelyihin, toimipaikkaa koskeviin järjestelyihin ja kolmansien maiden osallistumiseen. Komissio julkaisee Euroopan valvontaviranomaisten toiminnasta ja asetuksissa säädetyistä menettelyistä kertomukset kolmen vuoden kuluessa toiminnan tosiasiallisesta aloittamisesta ja sen jälkeen kolmen vuoden välein. Lisäksi kertomuksissa arvioidaan, kuinka sääntelyn ja valvonnan lähentymisessä on edistytty kriisinhallinnan ja -ratkaisun aloilla EU:ssa.

6.6. Asianomaisten kolmen asetuksen väliset keskeiset erot

Ehdotettujen kolmen asetuksen väliset keskeiset erot liittyvät Euroopan valvontaviranomaisten tavoitteisiin, toiminta-aloihin ja määritelmiin, jotka mukautetaan asianomaisten alan ominaispiirteisiin ja voimassa olevaan yhteisön lainsäädäntöön. Lisäksi Eurooppa-neuvosto katsoi, että Euroopan valvontaviranomaisille olisi myös annettava toimivalta valvoa luottoluokituslaitoksia. Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen vastaisi luottoluokituslaitosten rekisteröinnistä. Sille annettaisiin myös toimivalta toteuttaa valvontatoimenpiteitä, kuten perua rekisteröinti tai määrätä luottoluokitusten käyttö sääntelytarkoituksiin keskeytettäväksi. Valvontavaltuuksiin voisi sisältyä toimivalta pyytää tietoja sekä tehdä tutkimuksia ja tarkastuksia paikalla. Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen vastuualueet ja toimivalta suhteessa luottoluokituslaitoksiin määritellään muuttamalla luottoluokituslaitoksia koskevaa asetusta.

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen perustamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka
 ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,
 ottavat huomioon komission ehdotuksen⁶,
 ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁷,
 ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon⁸,
 ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon,
 noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä⁹,
 sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vuosien 2007 ja 2008 finanssikriisi on osoittanut finanssivalvonnassa olevan merkittäviä puutteita, joita on paljastunut sekä yksittäistapauksissa että koko rahoitusjärjestelmässä. Kansalliselle pohjalle luodut valvontamallit ovat jääneet jälkeen nykypäivän todellisista integroituneista ja yhteenliittyneistä eurooppalaisista finanssimarkkinoista, joilla monet finanssiyritykset harjoittavat toimintaansa yli rajojen. Kriisi on paljastanut puutteita kansallisten valvontaviranomaisten välisessä yhteistyössä, koordinoinnissa ja luottamuksessa sekä siinä, miten yhdenmukaisesti kyseiset viranomaiset soveltavat yhteisön oikeutta.
- (2) Jacques de Larosièren johtama korkean tason asiantuntijaryhmä julkaisi 25 päivänä helmikuuta 2009 komission pyytämän raportin, jossa todetaan, että valvontakehystä olisi vahvistettava, jotta finanssikriisien riski pienenesi ja jotta tällaiset kriisit eivät olisi yhtä vakavia tulevaisuudessa. Asiantuntijaryhmä suositteli pitkälle meneviä uudistuksia yhteisön finanssialan valvontarakenteeseen. Ryhmä katsoi olevan tarpeellista perustaa Euroopan finanssivalvojien järjestelmä, johon kuuluisi kolme Euroopan valvontaviranomaista, yksi vakuutus- ja työeläkealaa, yksi pankkialaa ja yksi arvopaperialaa varten, sekä Euroopan järjestelmäriskineuvosto.

⁶ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁷ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁸ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁹ EUVL C [...], [...], s. [...].

- (3) Komissio esitti 4 päivänä maaliskuuta 2009 antamassaan tiedonannossa ”Elvytys Euroopassa”¹⁰, että se ehdottaisi lainsäädäntöä, jolla luotaisiin Euroopan finanssivalvojen järjestelmä ja Euroopan järjestelmäriskikomitea. Se käsitteli tarkemmin tällaisen uuden valvontakehyksen mahdollista rakennetta 27 päivänä toukokuuta 2009 antamassaan tiedonannossa ”Euroopan finanssivalvonta”¹¹.
- (4) Eurooppa-neuvosto suositti 19 kesäkuuta 2009 antamissaan päätelmissä, että perustettaisiin Euroopan finanssivalvojen järjestelmä, joka käsittäisi kolme uutta Euroopan valvontaviranomaista. Järjestelmällä olisi pyrittävä parantamaan kansallisen valvonnan laatua ja yhdenmukaisuutta, vahvistamaan rajatylittävien ryhmittymien valvontaa ja laatimaan eurooppalainen ohjekirja, jota sovellettaisiin sisämarkkinoilla kaikkiin finanssilaitoksiin. Eurooppa-neuvosto tähdensi, että Euroopan valvontaviranomaisilla olisi myös oltava valtuudet valvoa luottoluokituslaitoksia, ja kehotti komissiota laatimaan konkreettisia ehdotuksia siitä, miten Euroopan finanssivalvojen järjestelmä voisi toimia vahvana tekijänä kriisitilanteissa. Samalla se painotti, että Euroopan valvontaviranomaisten päätökset eivät saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen.
- (5) Finanssi- ja talouskriisi ovat luoneet todellisia, vakavia riskejä, jotka kohdistuvat sisämarkkinoiden vakauteen. Rahoitusjärjestelmän vakauden ja luotettavuuden palauttaminen ja ylläpitäminen ovat ehdoton edellytys sille, että luottamus ja yhtenäisyys säilyvät sisämarkkinoilla, jolloin mahdollisuudet täysin yhentyneiden ja toimivien sisämarkkinoiden luomiseen finanssipalvelujen alalla säilyvät ja paranevat. Syvemvät ja yhentyneemmät finanssimarkkinat tarjoaisivat myös paremmat mahdollisuudet rahoituksen saamiseen ja riskien hajauttamiseen ja parantaisivat siten talouksien kykyä kestää häiriöitä.
- (6) Yhteisö ei voi enää hyödyntää pidemmälle Euroopan valvontaviranomaisten komiteoita, jotka toimivat yhä komission neuvoa-antavina eliminä. Se ei voi jäädä tilanteeseen, jossa ei ole käytettävissä mekanismeja, jolla voitaisiin varmistaa, että kansalliset valvontaviranomaiset tekevät parhaat mahdolliset valvontapäätökset rajojen yli toimivien laitosten osalta; jossa kansallisten valvontaviranomaisten välillä ei ole riittävästi yhteistyötä tai tietojenvaihtoa; jossa kansallisten viranomaisten yhteiset toimet edellyttävät mutkikkaita järjestelyjä, joissa on otettava huomioon monenkirjavat sääntely- ja valvontavaatimukset; jossa kansalliset ratkaisut ovat useimmiten ainoa käypä vaihtoehto, jolla voidaan reagoida Euroopan ongelmiin, ja jossa samasta säädöstekstistä on olemassa erilaisia tulkintoja. Uusi Euroopan finanssivalvojen järjestelmä olisi suunniteltava sellaiseksi, että sillä voidaan poistaa nämä puutteet ja että se vastaa tavoitetta luoda yhteisöön vakaat finanssipalvelujen sisämarkkinat ja yhdistää kansalliset valvontaviranomaiset vahvaksi yhteisön verkostoksi.
- (7) Euroopan finanssivalvojen järjestelmän olisi oltava kansallisten ja yhteisön valvontaviranomaisten muodostama verkosto, jossa finanssilaitosten päivittäinen valvonta jäisi kansalliselle tasolle ja jossa valvontakollegioille annettaisiin keskeinen rooli rajatylittävien ryhmittymien valvonnassa. Muita tavoitteita olisivat pidemmälle menevä yhdenmukaistaminen sekä finanssilaitoksia ja -markkinoita koskevien sääntöjen yhtenäinen soveltaminen koko yhteisössä. Olisi perustettava Euroopan

¹⁰ KOM(2009) 114.

¹¹ KOM(2009) 252.

vakuutus- ja työeläkeviranomainen sekä Euroopan pankkiviranomainen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (Euroopan valvontaviranomaiset).

- (8) Euroopan valvontaviranomaisten olisi korvattava komission päätöksellä 2009/78/EY¹² perustettu Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea, komission päätöksellä 2009/79/EY¹³ perustettu Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea ja komission päätöksellä 2009/77/EY¹⁴ perustettu Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitea, ja niiden olisi saatava näiden komiteoiden tehtävät ja valtuudet. Kunkin viranomaisen toimiala olisi määritettävä selvästi. Komission olisi myös osallistuttava valvontatoimien verkostoon, jos institutionaaliset syyt ja perustamissopimuksessa asetetut velvollisuudet sitä edellyttävät.
- (9) Jotta voitaisiin suojella vakuutuksenottajia ja muita edunsaajia, turvata finanssimarkkinoiden eheys, tehokkuus ja moitteeton toiminta, pitää yllä rahoitusjärjestelmän vakautta ja lujittaa valvonnan kansainvälistä koordinoitua, Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen, jäljempänä ”vakuutus- ja työeläkeviranomainen”, olisi pyrittävä toiminnallaan hyödyttämään kokonaistaloutta, muun muassa finanssilaitoksia ja muita sidosryhmiä sekä kuluttajia ja työntekijöitä, sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi ja erityisesti korkeatasoisen, tehokkaan ja yhdenmukaisen sääntelyn ja valvonnan varmistamiseksi ottaen huomioon kaikkien jäsenvaltioiden erilaiset edut. Jotta vakuutus- ja työeläkeviranomainen voisi täyttää tavoitteensa, on tarpeellista ja asianmukaista, että se on yhteisön elin, joka on oikeushenkilö, ja että sillä on oikeudellinen, hallinnollinen ja taloudellinen itsemääräämisoikeus.
- (10) Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut asiassa C-217/04 (Yhdistynyt kuningaskunta vastaan Euroopan parlamentti ja neuvosto) 2 päivänä toukokuuta 2006 antamassaan tuomiossa¹⁵, että perustamissopimuksen 95 artikla, jossa määrätään sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevien toimenpiteiden toteuttamisesta lainsäädäntöjen lähentämiseksi, on asianmukainen oikeusperusta sellaisen yhteisön elimen perustamiseksi, ”jonka tehtävänä on myötävaikuttaa yhdenmukaistamisprosessiin”, kun tällaiselle elimelle uskotut tehtävät liittyvät läheisesti siihen alaan, jolla toteutetaan toimia kansallisten lainsäädäntöjen lähentämiseksi. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen tarkoitus ja tehtävät – kansallisten valvontaviranomaisten avustaminen yhteisön sääntöjen yhdenmukaisessa tulkinnassa ja soveltamisessa sekä finanssimarkkinoiden yhdentymiseen tarvittavan rahoitusvakauden edistäminen – liittyvät läheisesti finanssipalvelujen sisämarkkinoita koskeviin yhteisön säännösten tavoitteisiin. Sen vuoksi vakuutus- ja työeläkeviranomainen olisi perustettava perustamissopimuksen 95 artiklan nojalla.
- (11) Jäsenvaltioiden kansallisten valvontaviranomaisten tehtävät, joihin kuuluu viranomaisten yhteistyö toistensa ja komission kanssa, vahvistetaan seuraavissa säädöksissä¹⁶: sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusten

¹² EUVL L 24, 29.1.2009, s. 23.

¹³ EUVL L 25, 29.1.2009, s. 28.

¹⁴ EUVL L 25, 29.1.2009, s. 18.

¹⁵ Tuomion 44 kohta – ei vielä julkaistu.

¹⁶ Direktiivit 64/225/ETY, 73/239/ETY, 73/240/ETY, 76/580/ETY, 78/473/ETY, 84/641/ETY, 87/344/ETY, 88/357/ETY, 1992/49/ETY, 1998/78/EY, 2001/17/EY, 2002/83/EY ja 2005/68/EY kuuluvat Solvenssi II -uudelleenlaadintaan (muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta

poistamisesta jälleenvakuutuksen ja edelleenvakuutuksen osalta 25 päivänä helmikuuta 1964 annettu direktiivi 64/225/ETY¹⁷, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 73/239/ETY¹⁸, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annettu neuvoston direktiivi 73/240/ETY¹⁹, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/580/ETY²⁰, yhteisön rinnakkaisvakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 30 päivänä toukokuuta 1978 annettu neuvoston direktiivi 78/473/ETY²¹, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun ensimmäisen direktiivin (73/239/ETY) muuttamisesta erityisesti matkailijoille annetun avun osalta 10 päivänä joulukuuta 1984 annettu neuvoston direktiivi 84/641/ETY²², oikeusturvavakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 22 päivänä kesäkuuta 1987 annettu neuvoston direktiivi 87/344/ETY²³, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta 22 päivänä kesäkuuta 1988 annettu toinen neuvoston direktiivi 88/357/ETY²⁴, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) 18 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/49/ETY²⁵, vakuutusyrittäjäryhmään kuuluvien vakuutusyrittäjien lisävalvonnasta 27 päivänä lokakuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/78/EY²⁶, vakuutusyrittäjien tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 19 päivänä maaliskuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/17/EY²⁷, henkivakuutuksesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/83/EY²⁸, vakuutusedustuksesta 9 päivänä joulukuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/92/EY²⁹ ja ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/41/EY³⁰.

(uudelleenlaatiminen) (KOM(2008) 119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD)), toisin sanoen ne kumotaan 1 päivästä marraskuuta 2012 alkaen.

¹⁷ EYVL 56, 4.4.1964, s. 878.

¹⁸ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3.

¹⁹ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 20.

²⁰ EYVL L 189, 13.7.1976, s. 13.

²¹ EYVL L 151, 7.6.1978, s. 25.

²² EYVL L 339, 27.12.1984, s. 21.

²³ EYVL L 185, 4.7.1987, s. 77.

²⁴ EYVL L 172, 4.7.1988, s. 1.

²⁵ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1.

²⁶ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1.

²⁷ EYVL L 110, 20.4.2001, s. 28.

²⁸ EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1.

²⁹ EYVL L 9, 15.1.2003, s. 3.

³⁰ EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10.

- (12) Voimassa olevaan yhteisön lainsäädäntöön, jolla säännellään tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia kysymyksiä, kuuluvat myös finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY³¹, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY³² ja kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä 23 päivänä syyskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY³³.
- (13) On tarpeen ottaa käyttöön tehokas väline yhdenmukaisten teknisten standardien laatimiseksi finanssipalvelujen alalla, jotta varmistetaan muun muassa ohjekirjan avulla tasapuoliset toimintaedellytykset ja riittävä vakuutuksenottajien, muiden edunsaajien ja kuluttajien suoja koko Euroopassa. Koska vakuutus- ja työeläkeviranomainen on elin, jolla on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, on tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia yhteisön oikeudessa määritellyillä aloilla luonnokset teknisiksi standardeiksi, joihin ei liity poliittisia valintoja. Komission olisi hyväksyttävä kyseiset teknisten standardien luonnokset yhteisön oikeuden mukaisesti, jotta standardeilla olisi sitovia oikeusvaikutuksia. Teknisten standardien luonnoksille on saatava komission hyväksyntä. Niitä muutettaisiin esimerkiksi silloin, kun ne eivät ole yhteisön oikeuden mukaisia, niissä ei kunnioiteta suhteellisuusperiaatetta tai ne ovat ristiriidassa finanssipalvelujen sisämarkkinoiden peruseriaatteiden kanssa sellaisina kuin kyseiset periaatteet ilmenevät finanssipalveluja koskevasta yhteisön säännöstöstä. Sen varmistamiseksi, että standardit hyväksytään sujuvalla ja ripeällä menettelyllä, komissiolle olisi asetettava määräaika, jonka kuluessa sen olisi tehtävä standardin hyväksymistä koskeva päätöksensä.
- (14) Tässä asetuksessa säädetty teknisten standardien kehittämismenettely ei rajoita komission toimivaltaa hyväksyä omasta aloitteestaan täytäntöönpanotoimenpiteitä komiteamenettelyillä Lamfalussy-rakenteen 2. tasolla asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Teknisissä standardeissa käsiteltäviin asioihin ei liity poliittisia päätöksiä, ja niiden sisältöä rajaavat 1. tasolla annetut yhteisön säädökset. Antamalla standardiluonnosten laatiminen vakuutus- ja työeläkeviranomaisen tehtäväksi varmistetaan, että standardeissa hyödynnetään kansallisten valvontaviranomaisten erityisasiantuntemusta täysimittaisesti.
- (15) Aloilla, jotka eivät kuulu teknisten standardien soveltamisalaan, vakuutus- ja työeläkeviranomaisella olisi oltava toimivalta antaa yhteisön lainsäädännön soveltamista koskevia ohjeita ja suosituksia, jotka eivät ole sitovia. Avoimuuden varmistamiseksi ja kansallisten valvontaviranomaisten kannustamiseksi noudattamaan ohjeita ja suosituksia kansalliset viranomaiset olisi velvoitettava ilmoittamaan perusteensa, jos ne eivät noudata kyseisiä ohjeita ja suosituksia.
- (16) Sen varmistaminen, että yhteisön oikeutta sovelletaan kaikilta osin asianmukaisesti, on keskeinen edellytys finanssimarkkinoiden eheydelle, tehokkuudelle ja moitteettomalle

³¹ EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

³² EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

³³ EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16.

toiminnalle, rahoitusjärjestelmän vakaudelle sekä finanssilaitosten tasapuolisille kilpailuolosuhteille yhteisössä. Sen vuoksi olisi luotava mekanismi, jota vakuutus- ja työeläkeviranomainen voisi käyttää tapauksissa, joissa yhteisön oikeutta ei ole sovellettu asianmukaisesti tai kaikilta osin. Mekanismia olisi käytettävä aloilla, joilla yhteisön lainsäädännössä asetetaan selviä ja ehdottomia velvoitteita.

- (17) Jotta tapauksiin, joissa yhteisön oikeutta ei ole sovellettu asianmukaisesti tai kaikilta osin, voitaisiin reagoida oikeasuhteisesti, niihin olisi sovellettava kolmivaiheista mekanismia. Ensimmäisessä vaiheessa vakuutus- ja työeläkeviranomaisella olisi oltava toimivalta tutkia tapausta, jossa kansallisten viranomaisten väitetään soveltaneen yhteisön oikeudessa asetettuja velvoitteita epäasianmukaisella tai riittämättömällä tavalla valvontakäytännöissään, ja antaa sen jälkeen suositus.
- (18) Jos kansallinen viranomainen ei noudata suositusta, komissiolla olisi oltava yhteisön oikeuden noudattamisen varmistamiseksi valtuudet osoittaa kyseiselle kansalliselle valvontaviranomaiselle päätös, jolla olisi välittömiä oikeusvaikutuksia, joihin voitaisiin vedota kansallisissa tuomioistuimissa ja kansallisten viranomaisten edessä ja jotka voitaisiin panna täytäntöön perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla.
- (19) Jotta voitaisiin ratkaista poikkeukselliset tilanteet, joissa asianomainen toimivaltainen viranomainen jättää itsepintaisesti toimet toteuttamatta, vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle olisi annettava valtuudet tehdä viimeisenä keinonaan päätöksiä, jotka osoitetaan yksittäisille finanssilaitoksille. Tämä toimivalta olisi rajoitettava poikkeuksellisiin tilanteisiin, joissa toimivaltainen viranomainen ei noudata sille osoitettuja päätöksiä ja joissa yhteisön oikeus on suoraan sovellettavissa finanssilaitoksiin voimassa olevien tai tulevien EU:n asetusten nojalla.
- (20) Vakavat uhat, jotka kohdistuvat finanssimarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja eheyteen tai rahoitusjärjestelmän vakauteen yhteisössä, vaativat yhteisön tasolla nopeaa, yhteistä toimintaa. Sen vuoksi vakuutus- ja työeläkeviranomaisella olisi oltava mahdollisuus vaatia kansallisia valvontaviranomaisia toteuttamaan erityistoimia kriisitilanteen korjaamiseksi. Koska kriisitilanteen määrittämiseen liittyy huomattavan paljon harkinnanvaraisuutta, komissiolle olisi annettava toimivalta sen määrittämiseen. Jotta varmistettaisiin tehokas reagoiminen kriisitilanteeseen silloin, kun toimivaltaiset kansalliset valvontaviranomaiset eivät ryhdy toimiin, vakuutus- ja työeläkeviranomaisella olisi oltava valtuudet tehdä viimeisenä keinonaan päätöksiä, jotka osoitetaan suoraan finanssilaitoksille sellaisilla yhteisön oikeuden aloilla, jotka ovat niihin suoraan sovellettavissa, kriisin vaikutusten lieventämiseksi ja luottamuksen palauttamiseksi markkinoille.
- (21) Sen varmistamiseksi, että valvonta on tehokasta ja toimivaa ja eri jäsenvaltioiden kansallisten valvontaviranomaisten kannat otetaan tasapainoisesti huomioon, vakuutus- ja työeläkeviranomaisella olisi oltava mahdollisuus ratkaista kyseisten viranomaisten väliset erimielisyydet sitovasti, valvontakollegioissa ilmenevät erimielisyydet mukaan luettuina. Olisi säädettävä sovitteluvaiheesta, jonka aikana kansalliset valvontaviranomaiset voivat päästää keskinäiseen sopimukseen. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen toimivaltaan olisi kuuluttava sellaisten erimielisyyksien ratkaiseminen, jotka koskevat yhteistyöhön liittyviä menettelyllisiä velvoitteita ja yhteisön oikeuden tulkintaa ja soveltamista valvontapäätöksissä. Olemassa olevia sovittelumekanismeja, joista säädetään alakohtaisessa lainsäädännössä, on kunnioitettava. Jos asianomaiset kansalliset valvontaviranomaiset eivät ryhdy toimiin,

vakuutus- ja työeläkeviranomaisella olisi oltava valtuudet tehdä viimeisenä keinonaan päätöksiä, jotka osoitetaan suoraan finanssilaitoksille sellaisilla yhteisön oikeuden aloilla, jotka ovat niihin suoraan sovellettavissa.

- (22) Valvontakollegioilla on tärkeä rooli rajatylittävää toimintaa harjoittavien finanssilaitosten tehokkaassa, toimivassa ja yhdenmukaisessa valvonnassa. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisella olisi oltava täydet oikeudet osallistua valvontakollegioihin, jotta voitaisiin sujuvoittaa valvontakollegioiden toimintaa ja tietojenvaihtoprosessia sekä edistää kollegioiden lähentymistä ja yhdenmukaistumista yhteisön oikeuden soveltamisessa.
- (23) Tehtävien ja velvollisuuksien delegoiminen voi olla valvontaviranomaisten verkoston toiminnassa hyödyllinen keino vähentää valvontatehtävien päällekkäisyyttä, edistää yhteistyötä ja sujuvoittaa siten valvontaprosessia sekä keventää finanssilaitoksille koituvia rasitteita. Sen vuoksi asetuksen olisi tarjottava selkeä oikeusperusta tällaiselle delegoinnille. Tehtävien delegointi merkitsee sitä, että tehtävät suorittaa jokin toinen valvontaviranomainen niistä vastaavan viranomaisen sijasta, mutta vastuu valvontapäätöksistä säilyy delegoivalla viranomaisella. Velvollisuuksia delegoitaessa kansallisella valvontaviranomaisella, jolle velvollisuuksia delegoidaan, on mahdollisuus päättää tietyistä valvonta-asiasta omissa nimissään toisen kansallisen valvontaviranomaisen puolesta. Delegoinneissa olisi noudatettava sitä periaatetta, että valvontavaltaa jaetaan valvontaviranomaiselle, jolla on hyvät edellytykset toimia asiassa. Velvollisuuksia voi olla asianmukaista jakaa uudelleen esimerkiksi sen vuoksi, että sillä voidaan saavuttaa mittakaavaan tai moninaisuuteen liittyviä etuja, valvoa ryhmittymiä yhdenmukaisesti tai hyödyntää kansallisten valvontaviranomaisten teknistä asiantuntemusta optimaalisesti. Asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä voidaan määritellä tarkemmin periaatteet, joiden mukaan velvollisuuksia voidaan sopimuksesta jakaa uudelleen. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen olisi kaikin asianmukaisin keinoin helpotettava kansallisten valvontaviranomaisten välisiä delegointisopimuksia. Sille olisi ilmoitettava suunnitelluissa delegointisopimuksista etukäteen, jotta se voisi tarpeen mukaan ottaa niihin kantaa. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen olisi huolehdittava siitä, että tällaiset sopimukset julkistetaan keskitetysti, jotta kaikilla asianomaisilla osapuolilla olisi mahdollisuus saada niistä helposti selkeää ja ajankohtaista tietoa.
- (24) Yhteisen valvontakulttuurin luomiseksi vakuutus- ja työeläkeviranomaisen olisi aktiivisesti edistettävä valvontakäytäntöjen lähentymistä koko yhteisössä.
- (25) Vertaisarvioinnit ovat tehokas ja toimiva keino edistää yhdenmukaisuutta finanssivalvojien verkostossa. Sen vuoksi vakuutus- ja työeläkeviranomaisen olisi luotava metodologinen perusta tällaisille arvioinneille ja tehtävä niitä säännöllisesti. Arvioinneissa ei saisi keskittyä pelkästään valvontakäytäntöjen lähentymiseen vaan myös valvontaviranomaisten kykyyn saavuttaa laadukkaita valvontatuloksia sekä kansallisten valvontaviranomaisten riippumattomuuteen.
- (26) Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen olisi aktiivisesti edistettävä yhteisön koordinoituja valvontatoimia erityisesti silloin, kun epäsuotuisat muutokset voivat vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai rahoitusjärjestelmän vakauden yhteisössä. Sen lisäksi, että vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle annettaisiin valtuudet toimia kriisitilanteissa, sille olisi annettava yleinen koordinoititehtävä Euroopan finanssivalvojien järjestelmässä. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen

toimissa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkien olennaisten tietojen sujuvaan kulkuun kansallisten valvontaviranomaisten välillä.

- (27) Rahoitusvakauden turvaamiseksi olisi tunnistettava jo varhaisessa vaiheessa eri maiden ja eri alojen rajat ylittävät suuntaukset, mahdolliset riskit ja haavoittuvuudet, jotka ovat peräisin mikrotasolta. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen olisi seurattava ja arvioitava tällaisia muutoksia omalla vastuualueellaan ja tarvittaessa tiedotettava niistä säännöllisesti tai tapauskohtaisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle sekä muille Euroopan valvontaviranomaisille ja Euroopan järjestelmäriskikomitealle. Lisäksi vakuutus- ja työeläkeviranomaisen olisi koordinoitava yhteisön laajuisia stressitestejä, jotta voitaisiin arvioida finanssilaitosten kykyä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä, sekä varmistettava, että tällaisissa testeissä käytetään kansallisella tasolla mahdollisimman yhdenmukaisia menetelmiä.
- (28) Finanssipalvelujen maailmanlaajuistumisen ja kansainvälisten standardien kasvavan merkityksen vuoksi vakuutus- ja työeläkeviranomaisen olisi edistettävä vuoropuhelua ja yhteistyötä yhteisön ulkopuolisten valvontaviranomaisten kanssa. Sen olisi kunnioitettava Euroopan unionin toimielinten nykyisiä tehtäviä ja toimivaltoja suhteissa yhteisön ulkopuolisiin viranomaisiin sekä kansainvälisillä foorumeilla.
- (29) Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen olisi toimittava omalla vastuualueellaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission riippumattomana neuvoa-antavana elimenä. Sillä olisi oltava mahdollisuus antaa lausuntonsa direktiivin 92/49/ETY, direktiivin 2002/83/EY ja direktiivin 2005/68/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2007/44/EY, mukaisesta toiminnan vakauden arvioinnista sulautumien ja omistusosuuksien hankinnan yhteydessä.
- (30) Jotta vakuutus- ja työeläkeviranomainen voisi suorittaa tehtävänsä tehokkaasti, sillä täytyisi olla oikeus pyytää kaikkia tarvitsemiaan tietoja. Finanssilaitoksille aiheutuvien ilmoitusvelvollisuuksien päällekkäisyyden välttämiseksi tiedot olisi yleensä saatava kansallisilta valvontaviranomaisilta, jotka ovat lähimpänä finanssimarkkinoita ja -laitoksia. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisella olisi kuitenkin oltava valtuudet pyytää tietoja suoraan finanssilaitoksilta ja muilta osapuolilta, jos kansallinen valvontaviranomainen ei toimita tai voi toimittaa niitä ajoissa. Jäsenvaltioiden viranomaiset olisi velvoitettava avustamaan vakuutus- ja työeläkeviranomaista sen varmistamisessa, että tällaisiin suoriin pyyntöihin vastataan.
- (31) On olennaisen tärkeää, että vakuutus- ja työeläkeviranomainen ja Euroopan järjestelmäriskikomitea tekevät tiivistä yhteistyötä, jotta Euroopan järjestelmäriskikomitean toiminta ja sen varoitusten ja suositusten jälkeiset jatkotoimet olisivat täysitehoisia. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen olisi toimitettava kaikki olennaiset tiedot Euroopan järjestelmäriskikomitealle. Yksittäisiä yrityksiä koskevat tiedot olisi toimitettava ainoastaan perustellusta pyynnöstä. Saadessaan varoituksia tai suosituksia, jotka Euroopan järjestelmäriskikomitea on osoittanut vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle tai kansalliselle valvontaviranomaiselle, vakuutus- ja työeläkeviranomaisen olisi varmistettava jatkotoimet.
- (32) Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen olisi tarvittaessa kuultava asianomaisia osapuolia teknisistä standardeista, ohjeista ja suosituksista ja annettava niille kohtuullinen mahdollisuus esittää huomautuksia ehdotetuista toimenpiteistä. Tätä varten olisi tehokkuussyistä perustettava vakuutus-, jälleenvakuutus- ja työeläkealan osallisryhmä,

joka edustaisi tasasuhteisesti yhteisön vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä ja työeläkerahastoja (tarvittaessa myös yhteisösijoittajia ja muita finanssilaitoksia, jotka käyttävät itse finanssipalveluja), niiden työntekijöitä sekä kuluttajia ja muita vakuutus-, jälleenvakuutus- ja työeläkepalvelujen pienkäyttäjiä, pk-yritykset mukaan luettuina. Vakuutus-, jälleenvakuutus- ja työeläkealan osallisryhmän olisi toimittava aktiivisessa vuorovaikutuksessa finanssipalvelualan muiden käyttäjäryhmien kanssa, jotka on perustettu komission tai yhteisön lainsäädännöllä.

- (33) Jäsenvaltioilla on perusvastuu rahoitusvakauden säilyttämisestä kriisinhallinnan yhteydessä ja erityisesti yksittäisten vaikeuksissa olevien finanssilaitosten vakauttamisesta ja niiden ongelmien ratkaisemisesta. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen kriisitilanteissa tai erimielisyyksien ratkaisemiseksi toteuttamat toimenpiteet, jotka vaikuttavat finanssilaitoksen vakauteen, eivät saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen. Olisi luotava mekanismi, jolla jäsenvaltiot voisivat vedota tähän suojalausekkeeseen ja viime kädessä saattaa asian neuvoston päätettäväksi. On asianmukaista antaa neuvostolle rooli tässä asiassa ottaen huomioon jäsenvaltioilla tässä yhteydessä olevat erityisvelvollisuudet.
- (34) Päätöksentekomenettelyissään vakuutus- ja työeläkeviranomaisen olisi noudatettava menettelyjen asianmukaisuutta ja avoimuutta koskevia yhteisön sääntöjä ja yleisiä periaatteita. Niillä, joille vakuutus- ja työeläkeviranomaisen päätökset osoitetaan, on oltava täysi oikeus tulla kuulluiksi. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen säädökset ovat erottamaton osa yhteisön oikeutta.
- (35) Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen pääasiallisena päätöksentekoelimenä tulisi olla hallintoneuvosto, johon kuuluisi kunkin jäsenvaltion asianomaisen kansallisen valvontaviranomaisen pääjohtaja ja jonka puheenjohtajana toimisi vakuutus- ja työeläkeviranomaisen puheenjohtaja. Komission, Euroopan järjestelmäriskikomitean, Euroopan keskuspankin ja kahden muun Euroopan valvontaviranomaisen edustajien olisi oltava mukana tarkkailijoina. Hallintoneuvoston jäsenten olisi toimittava riippumattomasti ja ainoastaan yhteisön edun mukaisesti. Yleisluonteisiin säädöksiin, jotka liittyvät esimerkiksi teknisten standardien, ohjeiden ja suositusten antamiseen tai talousarviota koskeviin asioihin, on asianmukaista soveltaa määränemmistöä koskevia sääntöjä, jotka on vahvistettu perustamissopimuksessa, kun taas muut päätökset olisi tehtävä jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Asiat, jotka koskevat kansallisten valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaisemista, olisi annettava suppean lautakunnan käsiteltäviksi.
- (36) Johtokunnan, jonka jäseninä ovat vakuutus- ja työeläkeviranomaisen puheenjohtaja, kansallisten valvontaviranomaisten edustajat ja komissio, olisi varmistettava, että vakuutus- ja työeläkeviranomainen toteuttaa toiminta-ajatuksensa ja suorittaa sille osoitetut tehtävät. Johtokunnalle olisi annettava tarvittava toimivalta, jotta se voisi muun muassa antaa ehdotukset vuosittaiseksi ja monivuotiseksi työohjelmaksi, käyttää tiettyä talousarviovaltaa, hyväksyä vakuutus- ja työeläkeviranomaisen henkilöstöpolitiikkaa koskevan suunnitelman, antaa erityissäännöksiä oikeudesta tutustua asiakirjoihin ja hyväksyä vuosikertomuksen.
- (37) Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen edustajana olisi oltava kokopäivätoiminen puheenjohtaja, jonka hallintoneuvosto valitsee avoimella kilpailulla. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen johtaminen olisi uskottava toimitusjohtajalle, jolla tulisi olla oikeus osallistua hallintoneuvoston ja johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.

- (38) Jotta varmistettaisiin eri alojen keskinäinen johdonmukaisuus Euroopan valvontaviranomaisten toiminnassa, kyseisten viranomaisten olisi harjoitettava tiivistä koordinointia Euroopan valvontaviranomaisten sekakomiteassa ja sovittava tarvittaessa yhteisistä kannoista. Euroopan valvontaviranomaisten sekakomitean olisi otettava suoritettavakseen kaikki rahoitusalan ryhmittymiä käsittelevän sekakomitean tehtävät. Kun on kyse säädöksistä, jotka kuuluvat myös Euroopan pankkiviranomaisen tai Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen toimivaltaan, asianomaisten Euroopan valvontaviranomaisten olisi tarvittaessa annettava kyseiset säädökset samanaikaisesti.
- (39) Olisi varmistettava, että osapuolilla, joita vakuutus- ja työeläkeviranomaisen tekemät päätökset koskevat, on käytettävissään tarvittavat oikeussuojakeinot. Jos vakuutus- ja työeläkeviranomaisella on päätöksentekovaltuudet, osapuolille olisi menettelyn tehokkuuden vuoksi myönnettävä oikeus valittaa valituslautakuntaan, jotta osapuolten oikeuksia voitaisiin suojella tehokkaasti. Tehokkuuden ja yhtenäisyyden vuoksi valituslautakunnan olisi oltava Euroopan kolmen valvontaviranomaisen yhteinen elin, joka olisi riippumaton niiden hallinto- ja sääntelyrakenteista. Valituslautakunnan päätöksistä olisi voitava valittaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen.
- (40) Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen täydellisen itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden varmistamiseksi sille olisi annettava oma talousarvio, jonka tulot olisivat suurimmaksi osaksi peräisin kansallisten valvontaviranomaisten pakollisista maksuosuuksista ja Euroopan unionin yleisestä talousarviosta. Yhteisön talousarviomenettelyä olisi noudatettava siltä osin kuin olisi kyse yhteisön rahoitusosuudesta. Tilintarkastustuomioistuimen olisi suoritettava vakuutus- ja työeläkeviranomaisen tilintarkastus.
- (41) Vakuutus- ja työeläkeviranomaiseen olisi sovellettava Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999³⁴. Lisäksi vakuutus- ja työeläkeviranomaisen olisi liitettävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tekemään toimielinten väliseen sopimukseen³⁵.
- (42) Avointen ja läpinäkyvien työehtojen ja henkilöstön yhtäläisen kohtelun varmistamiseksi vakuutus- ja työeläkeviranomaisen henkilöstöön olisi sovellettava Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja³⁶.
- (43) On olennaisen tärkeää suojella liikesalaisuuksia ja muita luottamuksellisia tietoja. Lisäksi olisi varmistettava verkoston sisäisen tietojenvaihdon luottamuksellisuus.
- (44) Yksilön suoja henkilötietojen käsittelyn osalta kuuluu yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY³⁷

³⁴ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

³⁵ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

³⁶ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

³⁷ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

sekä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001³⁸ soveltamisalaan, ja niitä sovelletaan kokonaisuudessaan tämän asetuksen mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn.

- (45) Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen toiminnan avoimuuden varmistamiseksi vakuutus- ja työeläkeviranomaiseen olisi sovellettava Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001³⁹.
- (46) Maiden, jotka eivät ole Euroopan yhteisön jäseniä, olisi voitava osallistua vakuutus- ja työeläkeviranomaisen työhön yhteisön kanssa tehtävien asianmukaisten sopimusten mukaisesti.
- (47) Tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen varmistamalla korkeatasoinen, tehokas ja yhdenmukainen vakavaraisuusvalvonta ja sitä koskeva sääntely, vakuutuksenottajien ja muiden edunsaajien suojeleminen, finanssimarkkinoiden eheyden, tehokkuuden ja moitteettoman toiminnan turvaaminen, rahoitusjärjestelmän vakauden ylläpito ja valvonnan kansainvälisen koordinoinnin lujittaminen, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi toteuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (48) Vakuutus- ja työeläkeviranomainen saa kaikki Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean nykyiset tehtävät ja valtuudet, minkä vuoksi Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean perustamisesta 23 päivänä tammikuuta 2009 tehty komission päätös 2009/78/EY olisi kumottava ja rahoituspalveluihin, tilinpäätösraportointiin ja tilintarkastukseen liittyvien yksittäistoimien tukemiseksi toteutettavasta yhteisön ohjelmasta tehtyä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöstä .../.../EY olisi muutettava.
- (49) On aiheellista asettaa määräaika tämän asetuksen soveltamiselle, jotta varmistetaan, että vakuutus- ja työeläkeviranomainen on asianmukaisesti valmistautunut toiminnan aloittamiseen ja että siirtyminen Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komiteasta tapahtuu sujuvasti,

³⁸ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

³⁹ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU
PERUSTAMINEN JA OIKEUDELLINEN ASEMA

1 artikla
Perustaminen ja toimiala

1. Tällä asetuksella perustetaan Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomainen, jäljempänä ”vakuutus- ja työeläkeviranomainen”.
2. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen toimii direktiivin 64/225/ETY, direktiivin 73/239/ETY, direktiivin 73/240/ETY, direktiivin 76/580/ETY, direktiivin 78/473/ETY, direktiivin 84/641/ETY, direktiivin 87/344/ETY, direktiivin 88/357/ETY, direktiivin 92/49/ETY, direktiivin 98/78/EY, direktiivin 2001/17/EY, direktiivin 2002/83/EY, direktiivin 2002/92/EY, direktiivin 2003/41/EY, direktiivin 2002/87/EY, direktiivin 2005/68/EY, direktiivin 2007/44/EY, direktiivin 2005/60/EY ja direktiivin 2002/65/EY soveltamisalalla, mukaan luettuina näihin säädöksiin perustuvat direktiivit, asetukset ja päätökset ja mahdolliset muut yhteisön säädökset, joissa vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle annetaan tehtäviä.
3. Tämän asetuksen säännökset eivät rajoita komission toimivaltaa eivätkä erityisesti sen perustamissopimuksen 226 artiklan mukaista toimivaltaa varmistaa yhteisön oikeuden noudattaminen.
4. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen tavoitteena on i) parantaa sisämarkkinoiden toimintaa erityisesti varmistamalla korkeatasoinen, tehokas ja yhdenmukainen valvonta ja sääntely, ii) suojella vakuutuksenottajia ja muita edunsaajia, iii) turvata finanssimarkkinoiden eheys, tehokkuus ja moitteeton toiminta, iv) pitää yllä rahoitusjärjestelmän vakautta ja v) lujittaa valvonnan kansainvälistä koordinoitua. Tätä varten vakuutus- ja työeläkeviranomainen auttaa varmistamaan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön oikeuden johdonmukaisen, tehokkaan ja tosiasiallisen soveltamisen, edistää valvontakäytäntöjen lähentymistä ja antaa lausuntoja Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.
5. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen on osa Euroopan finanssivalvontajärjestelmää, jäljempänä ”EFVJ”, joka toimii valvontaviranomaisten verkostona 39 artiklassa tarkemmin määritellyllä tavalla.
6. Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomainen tekee yhteistyötä Euroopan järjestelmäriskikomitean, jäljempänä ”EJRK”, kanssa tämän asetuksen 21 artiklan mukaisesti.

2 artikla
Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) ’finanssilaitoksilla’ direktiivissä 98/78/EY määriteltyjä vakuutusyhtiöitä, direktiivissä 2005/68/EY määriteltyjä jälleenvakuutusyhtiöitä, direktiivin

2003/41/EY soveltamisalaan kuuluvia ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia ja direktiivissä 2002/87/EY määritellyjä finanssiryhmittymiä;

- 2) 'kansallisilla valvontaviranomaisilla' kansallisia viranomaisia, joilla on lain tai asetuksen nojalla toimivalta valvoa vakuutusyhtiöitä, jälleenvakuutusyhtiöitä tai ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia.

3 artikla *Oikeudellinen asema*

1. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen on yhteisön elin, jolla on oikeushenkilön asema.
2. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisella on kussakin jäsenvaltiossa laajin kansallisen oikeuden mukainen oikeushenkilöillä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia tai luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta ja esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.
3. Vakuutus- ja työeläkeviranomaista edustaa sen puheenjohtaja.

4 artikla *Kokoonpano*

Vakuutus- ja työeläkeviranomainen koostuu seuraavista:

- 1) hallintoneuvosto, jonka tehtävät määritellään 28 artiklassa;
- 2) johtokunta, jonka tehtävät määritellään 32 artiklassa;
- 3) puheenjohtaja, jonka tehtävät määritellään 33 artiklassa;
- 4) toimitusjohtaja, jonka tehtävät määritellään 38 artiklassa;
- 5) 44 artiklassa tarkoitettu valituslautakunta, jonka tehtävät määritellään 46 artiklassa.

5 artikla *Kotipaikka*

Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen kotipaikka on Frankfurt.

II LUKU **VAKUUTUS- JA TYÖELÄKEVIRANOMAISEN TEHTÄVÄT JA TOIMIVALTA**

6 artikla *Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen tehtävät ja toimivalta*

1. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisella on seuraavat tehtävät:

- a) auttaa luomaan yhteisiä, laadukkaita sääntely- ja valvontastandardeja ja -käytäntöjä erityisesti antamalla lausuntoja yhteisön toimielimille ja kehittämällä ohjeita, suosituksia ja teknisten standardien luonnoksia, jotka perustuvat 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun lainsäädäntöön;
 - b) myötävaikuttaa yhteisön lainsäädännön yhdenmukaiseen soveltamiseen erityisesti edistämällä yhteistä valvontakulttuuria, varmistamalla 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön yhdenmukainen, tehokas ja tosiasiallinen soveltaminen, estämällä sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö, sovittelimalla ja ratkaisemalla kansallisten valvontaviranomaisten välisiä erimielisyyksiä, edistämällä valvontakollegioiden yhdenmukaista toimintaa ja toteuttamalla toimia kriisitilanteissa;
 - c) helpottaa tehtävien ja velvollisuuksien delegoimista kansallisten valvontaviranomaisten välillä;
 - d) tehdä tiivistä yhteistyötä EJRK:n kanssa erityisesti toimittamalla tälle tietoja, joita se tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen, ja varmistamalla asianmukaisten jatkotoimien toteuttaminen EJRK:n antamien varoitusten ja suositusten pohjalta;
 - e) suorittaa kansallisten valvontaviranomaisten vertaisarviointia valvontatulosten yhtenäisyyden lisäämiseksi;
 - f) seurata ja arvioida markkinakehitystä omalla vastuualueellaan;
 - g) suorittaa muita tässä asetuksessa tai 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa yhteisön lainsäädännössä säädettyjä tehtäviä.
2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi vakuutus- ja työeläkeviranomaisella on tämän asetuksen mukainen toimivalta ja erityisesti toimivalta
- a) laatia luonnoksia teknisiksi standardeiksi 7 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa;
 - b) antaa 8 artiklan mukaisia ohjeita ja suosituksia;
 - c) antaa erityistapauksissa suosituksia 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - d) tehdä kansallisille valvontaviranomaisille osoitettuja yksittäisiä päätöksiä 10 ja 11 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa;
 - e) tehdä finanssilaitoksille osoitettuja yksittäisiä päätöksiä 9 artiklan 6 kohdassa, 10 artiklan 3 kohdassa ja 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;
 - f) antaa lausuntoja Euroopan parlamentille, neuvostolle tai komissiolle 19 artiklan mukaisesti.
3. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen käyttää yhteisön laajuisesti toimiviin yrityksiin tai yhteisön laajuiseen taloudelliseen toimintaan yksinomaista toimivaltaa, joka on annettu sille 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa lainsäädännössä.

Tätä varten vakuutus- ja työeläkeviranomaisella on asianmukaiset tutkinta- ja täytäntöönpanovaltuudet, jotka määrittävät asiaa koskevassa lainsäädännössä, sekä mahdollisuus maksujen perintään.

7 artikla Tekniset standardit

1. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen voi kehittää teknisiä standardeja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa lainsäädännössä erityisesti määritellyillä aloilla. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen antaa standardien luonnokset komission hyväksyttäväksi.

Ennen kuin vakuutus- ja työeläkeviranomainen toimittaa tekniset standardit komissiolle, se järjestää tarvittaessa niitä koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä.

Komissio päättää kolmen kuukauden kuluessa standardiluonnosten vastaanottamisesta, hyväksyykö se kyseiset luonnokset. Komissio voi pidentää tätä määräaikaa yhdellä kuukaudella. Se voi hyväksyä standardiluonnokset osittain tai muutettuina, jos yhteisön etu sitä vaatii.

Jos komissio ei hyväksy standardeja tai hyväksyy ne osittain tai muutettuina, se ilmoittaa perusteensa vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle.

2. Komissio hyväksyy standardit asetuksilla tai päätöksillä, ja ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

8 artikla Ohjeet ja suositukset

Vakuutus- ja työeläkeviranomainen antaa kansallisille valvontaviranomaisille tai finanssilaitoksille osoitettuja ohjeita ja suosituksia yhdenmukaisten, tehokkaiden ja toimivien valvontakäytäntöjen vahvistamiseksi EFVJ:ssä sekä yhteisön lainsäädännön yhteisen, yhtenäisen ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

Kansallisten valvontaviranomaisten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan kyseisiä ohjeita ja suosituksia.

Jos kansallinen valvontaviranomainen ei noudata kyseisiä ohjeita tai suosituksia, sen on ilmoitettava perusteensa vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle.

9 artikla Yhteisön sääntöjen yhdenmukainen soveltaminen

1. Jos kansallinen valvontaviranomainen ei ole soveltanut 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua lainsäädäntöä asianmukaisesti ja on erityisesti jättänyt varmistamatta, että finanssilaitos täyttää kyseisessä lainsäädännössä asetetut vaatimukset, vakuutus- ja työeläkeviranomaisella on tämän artiklan 2, 3 ja 6 kohdassa säädetty valtuudet.
2. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen voi tutkia virheelliseksi väitettyä yhteisön oikeuden soveltamista yhden tai useamman kansallisen valvontaviranomaisen tai

komission pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan ilmoitettuaan asiasta kyseiselle kansalliselle valvontaviranomaiselle.

Kyseisen kansallisen valvontaviranomaisen on toimitettava vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle viipymättä kaikki tiedot, joita tämä katsoo tarvitsevana tutkimukseensa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 20 artiklassa vahvistettuja valtuuksia.

3. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen voi viimeistään kahden kuukauden kuluttua tutkimuksensa aloittamisesta osoittaa kyseiselle kansalliselle valvontaviranomaiselle suosituksen siitä, mihin toimiin on ryhdyttävä yhteisön oikeuden noudattamiseksi.

Kansallisen valvontaviranomaisen on kymmenen työpäivän kuluessa suosituksen vastaanottamisesta ilmoitettava vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle toimista, joihin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä varmistaakseen yhteisön oikeuden noudattamisen.

4. Jos kansallinen valvontaviranomainen ei ole noudattanut yhteisön oikeutta yhden kuukauden kuluessa vakuutus- ja työeläkeviranomaisen suosituksen vastaanottamisesta, komissio voi vakuutus- ja työeläkeviranomaisen ilmoitettua asiasta tai omasta aloitteestaan tehdä päätöksen, jossa kansallista valvontaviranomaista vaaditaan toteuttamaan toimet, joita yhteisön oikeuden noudattaminen edellyttää.

Komissio tekee päätöksen viimeistään kolmen kuukauden kuluttua suosituksen antamisesta. Komissio voi pidentää tätä määräaikaa yhdellä kuukaudella.

Komissio varmistaa, että ne, joille päätös on osoitettu, voivat käyttää oikeuttaan tulla kuulluiksi.

Vakuutus- ja työeläkeviranomainen ja kansalliset valvontaviranomaiset toimittavat komissiolle kaikki tarvittavat tiedot.

5. Kansallisen valvontaviranomaisen on kymmenen työpäivän kuluessa 4 kohdassa tarkoitetun päätöksen vastaanottamisesta ilmoitettava komissiolle ja vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle toimista, joita se on toteuttanut tai aikoo toteuttaa komission päätöksen täytäntöönpanemiseksi.
6. Jos kansallinen valvontaviranomainen ei noudata tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettua päätöstä kyseisessä kohdassa vahvistetun määräajan kuluessa ja jos on tarpeen tasapuolisten kilpailuolosuhteiden säilyttämiseksi markkinoilla tai palauttamiseksi markkinoille taikka rahoitusjärjestelmän moitteettoman toiminnan ja eheyden varmistamiseksi saada viipymättä muutos siihen, että kansallinen valvontaviranomainen ei noudata kyseistä päätöstä, vakuutus- ja työeläkeviranomainen voi silloin, kun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön asiaankuuluvat vaatimukset ovat suoraan sovellettavissa finanssilaitoksiin, tehdä finanssilaitokselle osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa kyseistä laitosta vaaditaan toteuttamaan toimet yhteisön oikeuden mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna mahdollisesta käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen 226 artiklan mukaista komission toimivaltaa.

Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen päätöksen on oltava komission 4 kohdan nojalla tekemän päätöksen mukainen.

7. Päätökset, jotka tehdään 6 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia kansallisten valvontaviranomaisten samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden.

Toimien, joita kansalliset valvontaviranomaiset toteuttavat 4 tai 6 kohdan nojalla tehtyjen päätösten soveltamisalaan kuuluvien tosiseikkojen osalta, on oltava kyseisten päätösten mukaisia.

10 artikla *Toimet kriisitilanteissa*

1. Kun on kyse epäsuotuisista muutoksista, jotka voivat vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai koko rahoitusjärjestelmän taikka sen osan vakauden yhteisössä, komissio voi omasta aloitteestaan tai vakuutus- ja työeläkeviranomaisen, neuvoston taikka EJRK:n pyynnöstä tehdä vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle osoitetun päätöksen, jossa todetaan kriisitilanteen olemassaolo tämän asetuksen soveltamiseksi.
2. Komission tehtyä 1 kohdan mukaisen päätöksen vakuutus- ja työeläkeviranomainen voi tehdä yksittäisiä päätöksiä, joissa kansallisia valvontaviranomaisia vaaditaan toteuttamaan tarvittavat toimet 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön mukaisesti sellaisten riskien torjumiseksi, jotka voivat vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai koko rahoitusjärjestelmän taikka sen osan vakauden, varmistamalla, että finanssilaitokset ja kansalliset valvontaviranomaiset täyttävät kyseisessä lainsäädännössä asetetut vaatimukset.
3. Jos kansallinen valvontaviranomainen ei noudata 2 kohdassa tarkoitettua vakuutus- ja työeläkeviranomaisen päätöstä kyseisessä kohdassa vahvistetun määräajan kuluessa, vakuutus- ja työeläkeviranomainen voi silloin, kun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön asiaankuuluvat vaatimukset ovat suoraan sovellettavissa finanssilaitoksiin, tehdä finanssilaitokselle osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa kyseistä laitosta vaaditaan toteuttamaan toimet kyseisen lainsäädännön mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna mahdollisesta käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen 226 artiklan mukaista komission toimivaltaa.
4. Päätökset, jotka tehdään 3 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia kansallisten valvontaviranomaisten samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden.

Toimien, joita kansalliset valvontaviranomaiset toteuttavat 2 tai 3 kohdan nojalla tehtyjen päätösten soveltamisalaan kuuluvien tosiseikkojen osalta, on oltava kyseisten päätösten mukaisia.

11 artikla

Kansallisten valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaiseminen

1. Jos kansallinen valvontaviranomainen on eri mieltä toisen kansallisen valvontaviranomaisen toimeen liittyvästä menettelystä, toimen sisällöstä tai toimien puutteesta sellaisilla aloilla, joilla useamman kuin yhden jäsenvaltion kansallisten valvontaviranomaisten on 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön mukaan tehtävä yhteistyötä, koordinoitava toimintaansa tai tehtävä yhteisiä päätöksiä, vakuutus- ja työeläkeviranomainen voi yhden tai useamman asianomaisen kansallisen valvontaviranomaisen pyynnöstä auttaa viranomaisia pääsemään sopimukseen 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 9 artiklassa vahvistettuja valtuuksia.
2. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen asettaa määräajan kansallisten valvontaviranomaisten väliselle sovittelulle ottaen huomioon 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa lainsäädännössä mahdollisesti asetetut määräajat sekä asian monimutkaisuuden ja kiireellisyyden.
3. Jos kansalliset valvontaviranomaiset eivät sovitteluvaiheen päättyessä ole päässeet keskinäiseen sopimukseen, vakuutus- ja työeläkeviranomainen voi yhteisön oikeuden mukaisesti tehdä päätöksen, jossa kyseisiä viranomaisia vaaditaan toteuttamaan tietty toimi tai pidättymään toimista asian ratkaisemiseksi.
4. Jos kansallinen valvontaviranomainen ei noudata vakuutus- ja työeläkeviranomaisen päätöstä ja jättää näin ollen varmistamatta, että finanssilaitos noudattaa vaatimuksia, jotka ovat siihen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön nojalla suoraan sovellettavissa, vakuutus- ja työeläkeviranomainen voi tehdä finanssilaitokselle osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa kyseistä laitosta vaaditaan toteuttamaan toimet yhteisön oikeuden mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna mahdollisesta käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen 226 artiklan mukaista komission toimivaltaa.

12 artikla

Valvontakollegiot

1. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen myötävaikuttaa valvontakollegioiden tehokkaaseen ja yhdenmukaiseen toimintaan ja edistää yhteisön lainsäädännön johdonmukaista soveltamista kollegioissa.
2. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen osallistuu tarkkailijana valvontakollegioiden kokouksiin katsoessaan sen aiheelliseksi. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen osallistuessa kokouksiin sitä pidetään asiaa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettuna ”kansallisena valvontaviranomaisena”, ja sille on annettava kaikki olennaiset tiedot, jotka jaetaan kollegion jäsenille, jos se niitä pyytää.
3. Tarvittaessa vakuutus- ja työeläkeviranomainen määrittää kansallisilta valvontaviranomaisilta kerättävät olennaiset tiedot ja kerää ne yhteistyössä valvontakollegioissa toimivien valvojien kanssa helpottaakseen valvontakollegioiden työtä.

Se perustaa keskusjärjestelmän ja hallinnoi sitä, jotta tällaiset tiedot olisivat valvontakollegioissa kansallisten valvontaviranomaisten saatavilla.

13 artikla

Tehtävien ja velvollisuuksien delegoiminen

1. Kansalliset valvontaviranomaiset voivat kahdenvälisellä sopimuksella delegoida tehtäviä ja velvollisuuksia muille kansallisille valvontaviranomaisille.
2. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen helpottaa tehtävien ja velvollisuuksien delegoimista kansallisten valvontaviranomaisten välillä yksilöimällä tehtävät ja velvollisuudet, jotka voidaan delegoida tai suorittaa yhdessä, sekä edistämällä parhaita toimintatapoja.
3. Kansallisten valvontaviranomaisten on ilmoitettava vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle delegointisopimuksista, jotka ne aikovat tehdä. Niiden on pantava sopimukset täytäntöön aikaisintaan kuukauden kuluttua siitä, kun niistä on ilmoitettu vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle.

Vakuutus- ja työeläkeviranomainen voi antaa suunnitellusta sopimuksesta lausunnon yhden kuukauden kuluessa siitä, kun sopimus on annettu sille tiedoksi.

Vakuutus- ja työeläkeviranomainen julkistaa kansallisten valvontaviranomaisten tekemät delegointisopimukset sopivalla tavalla varmistaakseen, että niistä tiedotetaan asianmukaisesti kaikille asianomaisille osapuolille.

14 artikla

Yhteinen valvontakulttuuri

1. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen osallistuu aktiivisesti yhteisen eurooppalaisen valvontakulttuurin ja yhtenäisten valvontakäytäntöjen rakentamiseen sekä yhdenmukaisten menettelyjen ja yhtenäisten lähestymistapojen varmistamiseen koko yhteisössä ja suorittaa ainakin seuraavat toimet:
 - a) antaa kansallisille valvontaviranomaisille lausuntoja;
 - b) edistää tehokasta kahdenvälistä ja monenvälistä tietojenvaihtoja kansallisten valvontaviranomaisten keskuudessa noudattaen sovellettavia luottamuksellisuutta ja tietosuojaa koskevia säännöksiä, jotka on annettu asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä;
 - c) osallistuu korkealuokkaisten ja yhdenmukaisten valvontastandardien kehittämiseen, raportointistandardit mukaan luettuina;
 - d) tarkastelee komission hyväksymien teknisten standardien sekä vakuutus- ja työeläkeviranomaisen antamien ohjeiden ja suositusten soveltamista ja ehdottaa tarvittaessa muutoksia;

- e) laatii alakohtaisia ja monialaisia koulutusohjelmia, helpottaa henkilöstövaihtoa ja kannustaa kansallisia valvontaviranomaisia hyödyntämään paremmin väliaikaisia henkilöstösiirtoja ja muita välineitä.
2. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen voi tarvittaessa kehittää uusia käytännön välineitä ja lähentämiskeinoja, joilla edistetään yhteisten lähestymistapojen ja käytäntöjen noudattamista valvonnassa.

15 artikla

Kansallisten valvontaviranomaisten vertaisarviointi

1. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen suorittaa säännöllisesti kansallisten valvontaviranomaisten joidenkin tai kaikkien toimien vertaisarviointeja, jotta valvontatuloksista saataisiin entistä yhtenäisempiä. Tätä varten vakuutus- ja työeläkeviranomainen kehittää menetelmiä, joiden avulla arvioinnin kohteena olevia viranomaisia voidaan arvioida ja verrata toisiinsa puolueettomalla tavalla.
2. Vertaisarvioinnissa on arvioitava ainakin seuraavia seikkoja:
- a) kansallisen valvontaviranomaisen institutionaalisten järjestelyjen, resurssien ja henkilöstön asiantuntemuksen riittävyys ottaen erityisesti huomioon 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön tehokas soveltaminen ja kyky vastata markkinakehitykseen;
 - b) yhteisön oikeuden soveltamisessa ja valvontakäytännössä saavutettu lähentyminen, joka käsittää myös 7 ja 8 artiklan nojalla annetut tekniset standardit, ohjeet ja suositukset, sekä se, missä määrin kyseisellä valvontakäytännöllä saavutetaan yhteisön oikeudessa asetetut tavoitteet;
 - c) joidenkin kansallisten valvontaviranomaisten kehittämät hyvät toimintatavat, joita muiden kansallisten valvontaviranomaisten mahdollisesti kannattaisi omaksua.
3. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen voi antaa vertaisarvioinnin perusteella kyseisille kansallisille valvontaviranomaisille suosituksia.

16 artikla

Koordinoitavien toimien tehtävä

Vakuutus- ja työeläkeviranomainen toimii yleisenä koordinoijana kansallisten valvontaviranomaisten välillä muun muassa silloin, kun epäsuotuisat muutokset voivat vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai rahoitusjärjestelmän vakauden yhteisössä.

Vakuutus- ja työeläkeviranomainen edistää yhteisön koordinoitua toimintaa muun muassa

- 1) helpottamalla kansallisten valvontaviranomaisten välistä tietojenvaihtoa;

- 2) määrittämällä sellaisten tietojen laajuuden, joiden tulisi olla kaikkien asianomaisten kansallisten valvontaviranomaisten saatavilla, ja varmistamalla kyseisten tietojen luotettavuuden;
- 3) toimimalla sovittelijana kansallisten valvontaviranomaisten pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 11 artiklan soveltamista;
- 4) ilmoittamalla viipymättä EJRK:lle mahdollisista kriisitilanteista.

17 artikla

Markkinakehityksen arvioiminen

1. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen seuraa ja arvioi markkinakehitystä omalla vastuualueellaan ja tarvittaessa tiedottaa mikrotason vakavaraisuusvalvonnan keskeisistä kehityssuuntauksista, mahdollisista riskeistä ja haavoittuvuuksista Euroopan pankkiviranomaiselle, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja EJRK:lle sekä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Vakuutus- ja työeläkeviranomainen erityisesti käynnistää ja koordinoi yhteistyössä EJRK:n kanssa yhteisön laajuisia arviointeja finanssilaitosten kyvystä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä. Tätä varten se kehittää kansallisten valvontaviranomaisten sovellettaviksi

- a) yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan talousskenaarioiden vaikutusta jonkin laitoksen taloudelliseen tilanteeseen;
- b) yhteisiä lähestymistapoja, joita noudattamalla ilmoitetaan tuloksista, joita on saatu näistä finanssilaitosten kestokyvyn arvioinneista.

2. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen antaa vähintään kerran vuodessa ja tarvittaessa useammin Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja EJRK:lle arviointeja omalla vastuualueellaan esiintyvistä suuntauksista, mahdollisista riskeistä ja haavoittuvuuksista, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o .../... [EJRK] säädettyjä EJRK:n tehtäviä.

Vakuutus- ja työeläkeviranomainen sisällyttää näihin arviointeihin suurimpien riskien ja haavoittuvuuksien luokittelun ja suosittaa tarvittaessa ennalta ehkäiseviä tai korjaavia toimia.

3. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen varmistaa Euroopan pankkiviranomaisen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa tekemällään tiiviillä yhteistyöllä, että eri aloja koskevat muutokset, riskit ja haavoittuvuudet otetaan asiaankuuluvalla tavalla huomioon.

18 artikla

Kansainväliset suhteet

Vakuutus- ja työeläkeviranomainen voi kehittää yhteyksiä kolmansien maiden valvontaviranomaisiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön toimielinten toimivaltaa. Se

voi tehdä hallinnollisia järjestelyjä kansainvälisten organisaatioiden ja kolmansien maiden hallintojen kanssa.

Vakuutus- ja työeläkeviranomainen osallistuu kolmansien maiden valvontajärjestelmiä koskevien vastaavuspäätösten valmisteluun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön mukaisesti.

19 artikla *Muut tehtävät*

1. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen voi Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle lausuntoja kaikista vastuualueeseensa kuuluvista kysymyksistä.
2. Kun on kyse sulautumiin ja omistusosuuksien hankintaan liittyvistä toiminnan vakauden arvioinneista, jotka kuuluvat direktiivin 2007/44/EY soveltamisalaan, vakuutus- ja työeläkeviranomainen voi omasta aloitteestaan tai kansallisten valvontaviranomaisten pyynnöstä antaa ja julkistaa lausunnon toiminnan vakauden arvioinnista, jonka jokin jäsenvaltion viranomainen suorittaa. Tällöin sovelletaan 20 artiklaa.

20 artikla *Tietojen kerääminen*

1. Jäsenvaltioiden kansallisten valvontaviranomaisten ja muiden viranomaisten on vakuutus- ja työeläkeviranomaisen pyynnöstä toimitettava sille kaikki tiedot, joita se tarvitsee tässä asetuksessa sille osoitettujen tehtävien suorittamiseen.

Vakuutus- ja työeläkeviranomainen voi myös pyytää, että tietoja toimitetaan säännöllisin väliajoin.

2. Jos tietoja ei ole saatavilla tai jäsenvaltioiden kansalliset valvontaviranomaiset taikka muut viranomaiset eivät anna niitä ajoissa saataville, vakuutus- ja työeläkeviranomainen voi osoittaa perustellun pyynnön suoraan asianomaisille finanssilaitoksille ja muille osapuolille. Sen on ilmoitettava tällaisista pyynnöistä asianomaisille kansallisille valvontaviranomaisille.

Jäsenvaltioiden kansallisten valvontaviranomaisten ja muiden viranomaisten on vakuutus- ja työeläkeviranomaisen pyynnöstä avustettava sitä tällaisten tietojen keräämisessä.

3. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen voi käyttää kansallisilta valvontaviranomaisilta ja muilta viranomaisilta tai finanssilaitoksilta ja muilta osapuolilta saamiaan luottamuksellisia tietoja ainoastaan tässä asetuksessa sille osoitettujen tehtävien suorittamiseen.

21 artikla *Suhde EJRK:aan*

1. Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomainen tekee yhteistyötä EJRK:n kanssa.

2. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen tekee tiivistä yhteistyötä EJRK:n kanssa. Se toimittaa EJRK:lle säännöllisesti ajantasaisia tietoja, joita EJRK tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen. EJRK:n tehtäviensä suorittamiseen tarvitsemat tiedot, jotka eivät ole tiivistelmän tai koosteen muodossa, on toimitettava sille perustellusta pyynnöstä viipymättä asetuksen (EY) N:o [EJRK] [15] artiklan mukaisesti.
3. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen varmistaa 4 ja 5 kohdan mukaisesti, että asetuksen (EY) N:o ... [EJRK] [16] artiklassa tarkoitettujen EJRK:n varoitusten ja suositusten pohjalta toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet.
4. Saadessaan EJRK:lta itselleen osoitetun varoituksen tai suosituksen vakuutus- ja työeläkeviranomainen kutsuu hallintoneuvoston viipymättä koolle ja arvioi, miten kyseinen varoitus tai suositus vaikuttaa vakuutus- ja työeläkeviranomaisen tehtävien suorittamiseen.

Vakuutus- ja työeläkeviranomainen päättää asianmukaisella päätöksentekomenettelyllä, mitä toimia sen on toteutettava sille tällä asetuksella myönnettyillä valtuuksilla varoituksissa tai suosituksissa yksilöityjen kysymysten ratkaisemiseksi.

Jos vakuutus- ja työeläkeviranomainen ei ryhdy suosituksen perusteella toimiin, sen on perusteltava EJRK:lle, minkä vuoksi se jättää toimet toteuttamatta.

5. Saatuaan EJRK:lta toimivaltaiselle kansalliselle valvontaviranomaiselle osoitetun varoituksen tai suosituksen vakuutus- ja työeläkeviranomainen käyttää tarvittaessa sille tällä asetuksella myönnettyjä valtuuksia varmistaakseen, että jatkotoimet toteutetaan ajoissa.

Jos viranomainen, jolle EJRK:n suositus on osoitettu, ei aio noudattaa sitä, sen on perusteltava hallintoneuvostolle, miksi se ei ryhdy toimiin, ja neuvoteltava tästä hallintoneuvoston kanssa.

Kansallisen valvontaviranomaisen on otettava hallintoneuvoston näkemykset asianmukaisesti huomioon ilmoittaessaan asiasta EJRK:lle asetuksen (EY) N:o ... [EJRK] [17] artiklan mukaisesti.

6. Hoitaessaan tässä asetuksessa säädettyjä tehtäviään vakuutus- ja työeläkeviranomainen on otettava EJRK:n varoitukset ja suositukset tarkoin huomioon.

22 artikla

Vakuutus-, jälleenvakuutus- ja työeläkealan osallisryhmä

1. Perustetaan vakuutus-, jälleenvakuutus- ja työeläkealan osallisryhmä sidosryhmien kuulemiseksi vakuutus- ja työeläkeviranomaisen tehtävien kannalta keskeisillä aloilla.
2. Vakuutus-, jälleenvakuutus- ja työeläkealan osallisryhmässä on 30 jäsentä, jotka edustavat tasasuhteisesti yhteisön vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä ja työeläkerahastoja, niiden työntekijöitä sekä kuluttajia ja vakuutus-, jälleenvakuutus- ja työeläkepalvelujen käyttäjiä.

Vakuutus-, jälleenvakuutus- ja työeläkealan osallisryhmä kokoontuu vähintään kaksi kertaa vuodessa.

3. Vakuutus-, jälleenvakuutus- ja työeläkealan osallisryhmän jäsenet nimittää vakuutus- ja työeläkeviranomaisen hallintoneuvosto asianomaisten sidosryhmien ehdotusten perusteella.

Tehdessään päätöstään hallintoneuvosto varmistaa mahdollisimman pitkälle, että sidosryhmien maantieteellisen jakauma ja edustus ovat koko yhteisön kannalta asianmukaisia.

Vakuutus- ja työeläkeviranomainen varmistaa riittävien sihteeripalvelujen tarjoamisen vakuutus-, jälleenvakuutus- ja työeläkealan osallisryhmälle.

4. Vakuutus-, jälleenvakuutus- ja työeläkealan osallisryhmän jäsenten toimikausi on kaksi ja puoli vuotta, jonka jälkeen järjestetään uusi valintamenettely.

Jäsenenä voi olla kaksi peräkkäistä toimikautta.

5. Vakuutus-, jälleenvakuutus- ja työeläkealan osallisryhmä voi antaa vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle lausuntoja ja neuvoja mistä tahansa asiasta, joka liittyy 7 ja 8 artiklassa yksilöityihin vakuutus- ja työeläkeviranomaisen tehtäviin.

6. Vakuutus-, jälleenvakuutus- ja työeläkealan osallisryhmä vahvistaa työjärjestyksensä.

7. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen julkistaa vakuutus-, jälleenvakuutus- ja työeläkealan osallisryhmän lausunnot ja neuvot sekä sen kuulemisesta saadut tulokset.

23 artikla Takeet

1. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen varmistaa, että 10 tai 11 artiklan nojalla tehdyt päätökset eivät millään tavalla vaikuta jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen.

2. Jos jäsenvaltio katsoo, että 11 artiklan nojalla tehty päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, se voi ilmoittaa vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle ja komissiolle yhden kuukauden kuluessa vakuutus- ja työeläkeviranomaisen päätöksen ilmoittamisesta kansalliselle valvontaviranomaiselle, ettei kyseinen kansallinen valvontaviranomainen pane päätöstä täytäntöön.

Ilmoituksessaan jäsenvaltion on perusteltava, minkä vuoksi päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, ja osoitettava selvästi, miten se siihen vaikuttaa.

Tällöin lykätään vakuutus- ja työeläkeviranomaisen päätöstä.

Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen on yhden kuukauden kuluessa jäsenvaltion ilmoituksesta ilmoitettava jäsenvaltiolle, aikooko vakuutus- ja työeläkeviranomainen pysyä päätöksessään, muuttaa sitä tai kumota sen.

Jos vakuutus- ja työeläkeviranomainen pysyy päätöksessään, neuvosto päättää kahden kuukauden kuluessa perustamissopimuksen 205 artiklan mukaisella määräenemmistöllä siitä, pidetäänkö päätös voimassa vai kumotaanko se.

Jos neuvosto päättää pitää vakuutus- ja työeläkeviranomaisen päätöksen voimassa tai jollei se tee päätöstä kahden kuukauden kuluessa, päätöksen lykkääminen päättyy välittömästi.

3. Jos jäsenvaltio katsoo, että 10 artiklan 2 kohdan nojalla tehty päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, se voi ilmoittaa vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle, komissiolle ja neuvostolle kolmen työpäivän kuluessa vakuutus- ja työeläkeviranomaisen päätöksen ilmoittamisesta kansalliselle valvontaviranomaiselle, ettei kyseinen kansallinen valvontaviranomainen pane päätöstä täytäntöön.

Ilmoituksessaan jäsenvaltion on perusteltava, minkä vuoksi päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, ja osoitettava selvästi, miten se siihen vaikuttaa.

Neuvosto päättää kymmenen työpäivän kuluessa perustamissopimuksen 205 artiklan mukaisella määräenemmistöllä siitä, pidetäänkö vakuutus- ja työeläkeviranomaisen päätös voimassa vai kumotaanko se.

Jos neuvosto ei tee päätöstä kymmenen työpäivän kuluessa, vakuutus- ja työeläkeviranomaisen päätöksen katsotaan olevan voimassa.

24 artikla *Päätöksentekomenettelyt*

1. Ennen kuin vakuutus- ja työeläkeviranomainen tekee 9 artiklan 6 kohdan, 10 artiklan 2 ja 3 kohdan ja 11 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisia päätöksiä, se ilmoittaa kulloisenkin päätöksen kohteelle aikomuksestaan tehdä päätös ja asettaa määräajan, jonka kuluessa päätöksen kohde voi esittää näkemyksensä asiasta, ottaen tarkasti huomioon asian kiireellisyyden.
2. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen päätökset on perusteltava.
3. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen päätösten kohteille on ilmoitettava oikeussuojakeinoista, jotka ovat tämän asetuksen mukaan käytettävissä.
4. Jos vakuutus- ja työeläkeviranomainen on tehnyt 10 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisen päätöksen, sen on tarkasteltava kyseistä päätöstä uudelleen sopivin väliajoin.
5. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen 9, 10 ja 11 artiklan nojalla tekemät päätökset julkistetaan, ja niissä ilmoitetaan kyseisen kansallisen valvontaviranomaisen tai finanssilaitoksen nimi ja päätöksen pääasiallinen sisältö, ottaen huomioon finanssilaitosten perustellut edut sen suhteen, ettei niiden liikesalaisuuksia paljasteta.

III LUKU ORGANISAATIO

1 JAKSO HALLINTONEUVOSTO

25 artikla Kokoonpano

1. Hallintoneuvoston kokoonpano on seuraava:
 - a) puheenjohtaja, joka ei osallistu äänestyksiin;
 - b) kustakin jäsenvaltiosta sen kansallisen valvontaviranomaisen pääjohtaja, jonka toimivaltaan kuuluu finanssilaitosten valvonta kyseisessä jäsenvaltiossa. Jos jäsenvaltiossa on useampi kuin yksi toimivaltainen viranomainen, kyseisten viranomaisten on sovittava siitä, kuka pääjohtajista toimii hallintoneuvostossa edustajana;
 - c) komission edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin;
 - d) EJRK:n edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin;
 - f) kummankin muun Euroopan valvontaviranomaisen edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin.
2. Kunkin kansallisen valvontaviranomaisen vastuulla tai, jos asianomaisia kansallisia valvontaviranomaisia on useampi kuin yksi, näiden viranomaisten yhteisellä vastuulla on nimetä henkilöstöstään tai henkilöstöistään korkean tason varajäsen, joka voi toimia 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun hallintoneuvoston jäsenen sijaisena tämän ollessa estynyt osallistumasta kokoukseen.
3. Hallintoneuvosto voi sallia tarkkailijoiden läsnäolon.

Toimitusjohtaja voi osallistua hallintoneuvoston kokouksiin ilman äänioikeutta.

26 artikla Sisäiset komiteat ja lautakunnat

1. Hallintoneuvosto voi perustaa sisäisiä komiteoita tai lautakuntia hallintoneuvostolle annettuja erityistehtäviä varten ja voi delegoida tiettyjä selkeästi määriteltyjä tehtäviä ja päätöksiä sisäisille komiteoille tai lautakunnille, johtokunnalle tai puheenjohtajalle.
2. Sovellettaessa 11 artiklaa hallintoneuvosto kutsuu koolle lautakunnan, joka koostuu hallintoneuvoston puheenjohtajasta ja kahdesta jäsenestä, jotka eivät edusta erimielisyyden osapuolina olevia kansallisia valvontaviranomaisia, helpottamaan erimielisyyden ratkaisemista.

Hallintoneuvosto tekee 11 artiklan mukaisen päätöksen lautakunnan ehdotuksesta.

27 artikla
Riippumattomuus

Hallintoneuvoston puheenjohtaja ja äänivaltaiset jäsenet toimivat heille tässä asetuksessa annettuja tehtäviä suorittaessaan riippumattomasti, puolueettomasti ja yhteisön edun mukaisesti pyytämättä tai ottamatta ohjeita yhteisön toimielimiltä tai laitoksilta, jäsenvaltioiden hallituksilta tai muilta julkisilta tai yksityisiltä elimiltä.

28 artikla
Tehtävät

1. Hallintoneuvosto ohjaa vakuutus- ja työeläkeviranomaisen työtä ja vastaa II luvussa tarkoitettujen päätösten tekemisestä.
2. Hallintoneuvosto antaa II luvussa tarkoitettut lausunnot, suositukset ja neuvot sekä tekee kyseisessä luvussa tarkoitettut päätökset.
3. Hallintoneuvosto nimittää vakuutus- ja työeläkeviranomaisen puheenjohtajan.
4. Hallintoneuvosto hyväksyy ennen kunkin vuoden 30 päivää syyskuuta johtokunnan ehdotuksen perusteella vakuutus- ja työeläkeviranomaisen seuraavan vuoden työohjelman ja antaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Työohjelman hyväksyminen ei vaikuta vuosittaiseen talousarviomenettelyyn, ja kyseinen työohjelma julkistetaan.
5. Hallintoneuvosto hyväksyy vakuutus- ja työeläkeviranomaisen monivuotisen työohjelman ja antaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Monivuotisen työohjelman hyväksyminen ei vaikuta vuosittaiseen talousarviomenettelyyn, ja työohjelma julkistetaan.
6. Hallintoneuvosto hyväksyy talousarvioesityksen 49 artiklan mukaisesti.
7. Hallintoneuvostolla on puheenjohtajaan ja toimitusjohtajaan nähden kurinpidollinen toimivalta, ja se voi erottaa puheenjohtajan 33 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja toimitusjohtajan 36 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

29 artikla
Päätöksenteko

1. Hallintoneuvosto toimii jäsentensä määräenemmistöllä, sellaisena kuin se on määritelty perustamissopimuksen 205 artiklassa, 7 ja 8 artiklassa yksilöityjen säädösten sekä kaikkien VI luvun mukaisten toimenpiteiden ja päätösten osalta.

Kaikki muut hallintoneuvoston päätökset tehdään jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä.
2. Puheenjohtaja kutsuu hallintoneuvoston koolle omasta aloitteestaan tai kolmasosan jäsenistä sitä pyytäessä ja johtaa hallintoneuvoston kokouksia.

3. Hallintoneuvosto vahvistaa ja julkaisee työjärjestyksensä.
4. Työjärjestyksessä vahvistetaan yksityiskohtaiset äänestyssäännöt ja tarvittaessa myös päätösvaltaisuutta koskevat säännöt. Äänioikeudettomat jäsenet ja tarkkailijat eivät, puheenjohtajaa ja toimitusjohtajaa lukuun ottamatta, osallistu hallintoneuvostossa yksittäisiä finanssilaitoksia koskeviin keskusteluihin, jollei 61 artiklassa tai 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa lainsäädännössä toisin säädetä.

2 JAKSO JOHTOKUNTA

30 artikla Kokoonpano

1. Johtokuntaan kuuluvat puheenjohtaja, komission edustaja ja neljä jäsentä, jotka hallintoneuvosto on valinnut omista jäsenistään.

Jokaisella jäsenellä puheenjohtajaa lukuun ottamatta on varajäsen, joka voi toimia johtokunnan jäsenen sijaisena tämän ollessa estynyt osallistumasta kokoukseen.

Hallintoneuvoston valitsemien jäsenten toimikausi on kaksi ja puoli vuotta. Toimikautta voidaan pidentää kerran.

2. Johtokunta tekee päätöksensä läsnä olevien jäsentensä enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

Toimitusjohtaja voi osallistua johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.

Johtokunta vahvistaa ja julkaisee työjärjestyksensä.

3. Puheenjohtaja kutsuu johtokunnan koolle omasta aloitteestaan tai vähintään kolmasosan jäsenistä sitä pyytäessä ja johtaa johtokunnan kokouksia.

Johtokunta kokoontuu vähintään kahdesti vuodessa säännönmukaiseen istuntoon.

4. Johtokunnan jäsenten apuna voi olla neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksestä muuta johdu.

31 artikla Riippumattomuus

Johtokunnan jäsenet toimivat riippumattomasti, puolueettomasti ja yhteisön edun mukaisesti pyytämättä tai ottamatta ohjeita yhteisön toimielimiltä tai laitoksilta, jäsenvaltioiden hallituksilta tai muilta julkisilta tai yksityisiltä elimiltä.

32 artikla
Tehtävät

1. Johtokunta huolehtii siitä, että vakuutus- ja työeläkeviranomainen toteuttaa toiminta-ajatuksensa ja suorittaa sille osoitetut tehtävät tämän asetuksen mukaisesti.
2. Johtokunta antaa vuosittaista ja monivuotista työohjelmaa koskevat ehdotukset hallintoneuvoston hyväksyttäväksi.
3. Johtokunta käyttää talousarviovaltaansa 49 ja 50 artiklan mukaisesti.
4. Johtokunta hyväksyy vakuutus- ja työeläkeviranomaisen henkilöstöpolitiikkaa koskevan suunnitelman sekä tarvittavat Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, jäljempänä ”henkilöstösäännöt”, soveltamissäännöt 54 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
5. Johtokunta vahvistaa 58 artiklan mukaisesti erityissäännökset, jotka koskevat yleisön oikeutta tutustua vakuutus- ja työeläkeviranomaisen asiakirjoihin.
6. Johtokunta hyväksyy hallintoneuvostoa kuultuaan 38 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun vuosikertomusluonnoksen pohjalta vakuutus- ja työeläkeviranomaisen toimintaa koskevan vuosikertomuksen ja toimittaa sen viimeistään 15 päivänä kesäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle. Kertomus on julkistettava.
7. Johtokunta vahvistaa ja julkaisee työjärjestyksensä.
8. Johtokunta nimittää ja erottaa valituslautakunnan jäsenet 44 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti.

3 JAKSO
PUHEENJOHTAJA

33 artikla
Nimittäminen ja tehtävät

1. Vakuutus- ja työeläkeviranomaista edustaa puheenjohtaja, jonka on oltava kokopäivätoiminen riippumaton ammattihenkilö.

Puheenjohtaja vastaa hallintoneuvoston tehtävien valmistelusta ja johtaa hallintoneuvoston ja johtokunnan kokouksia.
2. Hallintoneuvosto nimittää puheenjohtajan avoimen valintamenettelyn jälkeen ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja finanssimarkkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella.

Ennen kuin hallintoneuvoston valitsema ehdokas nimitetään, nimitykseen on saatava Euroopan parlamentin vahvistus.

Hallintoneuvosto valitsee jäsenistään myös varahenkilön, joka hoitaa puheenjohtajan tehtäviä tämän poissa ollessa.

3. Puheenjohtajan toimikausi on viisi vuotta, ja sitä voidaan pidentää kerran.
4. Hallintoneuvosto arvioi yhdeksän kuukauden kuluessa ennen puheenjohtajan viisivuotisen toimikauden päättymistä
 - a) ensimmäisen toimikauden aikana saavutettuja tuloksia ja tapaa, jolla ne on saavutettu;
 - b) vakuutus- ja työeläkeviranomaisen seuraavien vuosien tehtäviä ja velvoitteita.

Hallintoneuvosto voi arvioinnin huomioon ottaen pidentää puheenjohtajan toimikautta kerran, jos siihen saadaan Euroopan parlamentin vahvistus.

5. Puheenjohtaja voidaan erottaa ainoastaan hallintoneuvoston päätöksellä, johon on saatava Euroopan parlamentin vahvistus.

Puheenjohtaja ei voi estää hallintoneuvostoa keskustelemasta puheenjohtajaan liittyvistä asioista eikä erityisesti tarpeesta erottaa puheenjohtaja, eikä hän saa osallistua tällaista asiaa koskeviin neuvotteluihin.

34 artikla *Riippumattomuus*

Puheenjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa ohjeita yhteisön toimielimiltä tai laitoksilta, jäsenvaltioiden hallituksilta tai muilta julkisilta tai yksityisiltä elimiltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta hallintoneuvoston roolia puheenjohtajan tehtäviin nähden.

35 artikla *Kertomus*

1. Euroopan parlamentti voi kutsua puheenjohtajan tai hänen varahenkilönsä antamaan säännöllisesti lausuntoja parlamentin toimivaltaiselle valiokunnalle ja vastaamaan valiokunnan jäsenten esittämiin kysymyksiin kunnioittaen kuitenkin täysin puheenjohtajan riippumattomuutta.
2. Euroopan parlamentti voi myös pyytää puheenjohtajaa antamaan kertomuksen tehtäviensä suorittamisesta.

4 JAKSO **TOIMITUSJOHTAJA**

36 artikla *Nimittäminen*

1. Vakuutus- ja työeläkeviranomaista johtaa toimitusjohtaja, jonka on oltava kokopäivätoiminen riippumaton ammattihenkilö.

2. Hallintoneuvosto nimittää toimitusjohtajan avoimen valintamenettelyn jälkeen ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja finanssimarkkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella.
3. Toimitusjohtajan toimikausi on viisi vuotta, ja sitä voidaan pidentää kerran.
4. Hallintoneuvosto tekee yhdeksän kuukauden kuluessa ennen toimitusjohtajan viisivuotisen toimikauden päättymistä arvioinnin.

Arvioinnissa hallintoneuvosto ottaa erityisesti huomioon

- a) ensimmäisen toimikauden aikana saavutetut tulokset ja tavan, jolla ne on saavutettu;
- b) vakuutus- ja työeläkeviranomaisen seuraavien vuosien tehtävät ja velvoitteet.

Hallintoneuvosto voi arvioinnin huomioon ottaen pidentää toimitusjohtajan toimikautta kerran.

5. Toimitusjohtaja voidaan erottaa ainoastaan hallintoneuvoston päätöksellä.

37 artikla *Riippumattomuus*

Toimitusjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa ohjeita hallituksilta, viranomaisilta, organisaatioilta tai vakuutus- ja työeläkeviranomaisen ulkopuolisilta henkilöiltä, sanotun kuitenkin rajoittamatta johtokunnan ja hallintoneuvoston rooleja toimitusjohtajan tehtäviin nähden.

38 artikla *Tehtävät*

1. Toimitusjohtaja vastaa vakuutus- ja työeläkeviranomaisen johtamisesta ja valmistelee johtokunnan työt.
2. Toimitusjohtaja huolehtii vakuutus- ja työeläkeviranomaisen vuosittaisen työohjelman toteuttamisesta hallintoneuvoston ohjaamana ja johtokunnan valvonnassa.
3. Toimitusjohtaja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuina sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, varmistaakseen vakuutus- ja työeläkeviranomaisen toiminnan tämän asetuksen säännösten mukaisesti.
4. Toimitusjohtaja valmistelee 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun monivuotisen työohjelman.
5. Toimitusjohtaja valmistelee joka vuosi viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman seuraavaksi vuodeksi.

6. Toimitusjohtaja laatii vakuutus- ja työeläkeviranomaisen alustavan talousarvioesityksen 49 artiklan mukaisesti ja huolehtii vakuutus- ja työeläkeviranomaisen talousarvion toteuttamisesta 50 artiklan mukaisesti.
7. Toimitusjohtaja laatii joka vuosi vuosikertomusluonnoksen, jossa on vakuutus- ja työeläkeviranomaisen sääntely- ja valvontatoimintaa koskeva osa sekä talous- ja hallintokysymyksiä koskeva osa.
8. Toimitusjohtaja käyttää vakuutus- ja työeläkeviranomaisen henkilöstön suhteen 54 artiklassa säädettyä toimivaltaa ja hoitaa henkilöasioita.

IV LUKU **EUROOPAN FINANSSIVALVOJIEN JÄRJESTELMÄ**

1 JAKSO **YLEISET SÄÄNNÖKSET**

39 artikla *Kokoonpano*

1. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen on osa EFVJ:ää, joka toimii valvontaviranomaisten verkostona.
2. EFVJ koostuu seuraavista:
 - a) jäsenvaltioiden viranomaiset, jotka on yksilöity tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa, asetuksen (EY) N:o .../... [EPV] 1 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o .../... [EAMV] 1 artiklan 2 kohdassa;
 - b) vakuutus- ja työeläkeviranomainen;
 - c) Euroopan pankkiviranomainen, joka perustetaan asetuksen (EY) N:o .../... [EPV] 1 artiklalla;
 - d) Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen, joka perustetaan asetuksen (EY) N:o .../... [EAMV] 1 artiklalla;
 - e) 40 artiklassa säädetty Euroopan valvontaviranomaisten sekakomitea;
 - f) komissio, kun kyseessä on 7, 9 ja 10 artiklassa tarkoitettujen tehtävien suorittaminen.
3. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen tekee säännöllistä ja tiivistä yhteistyötä, varmistaa toimien johdonmukaisuuden eri alojen välillä ja laatii yhteisiä kantoja finanssiryhmittymien valvonnan ja muiden eri alojen välisten kysymysten osalta Euroopan pankkiviranomaisen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa 40 artiklassa perustetun Euroopan valvontaviranomaisten sekakomitean välityksellä.

2 JAKSO

EUROOPAN VALVONTAVIRANOMAISTEN SEKAKOMITEA

40 artikla *Perustaminen*

1. Perustetaan Euroopan valvontaviranomaisten sekakomitea.
2. Sekakomitea toimii foorumina, jolla vakuutus- ja työeläkeviranomainen tekee säännöllistä ja tiivistä yhteistyötä ja varmistaa eri alojen välisen työn johdonmukaisuuden Euroopan pankkiviranomaisen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa.
3. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen osoittaa omalta osaltaan riittävät resurssit Euroopan valvontaviranomaisten sekakomitean hallinnolliseen tukeen. Tähän sisältyvät henkilöstö-, hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenot.

41 artikla *Kokoonpano*

1. Sekakomitea koostuu puheenjohtajasta sekä Euroopan pankkiviranomaisen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen puheenjohtajista ja tarpeen mukaan jonkin 43 artiklan nojalla perustetun alakomitean puheenjohtajasta.
2. Toimitusjohtaja, komissio ja EJRK kutsutaan Euroopan valvontaviranomaisten sekakomitean sekä 43 artiklassa mainittujen alakomiteoiden kokouksiin tarkkailijoina.
3. Euroopan valvontaviranomaisten sekakomitean puheenjohtaja nimitetään vuodeksi kerrallaan vuorotteluperiaatteella Euroopan pankkiviranomaisen, Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen puheenjohtajista.
4. Euroopan valvontaviranomaisten sekakomitea vahvistaa ja julkaisee työjärjestyksensä. Työjärjestyksessä voidaan täsmentää, ketkä muut osallistuvat sekakomitean kokouksiin.

Euroopan valvontaviranomaisten sekakomitea kokoontuu vähintään kerran kahdessa kuukaudessa.

42 artikla *Yhteiset kannat ja yhteiset säädökset*

Vakuutus- ja työeläkeviranomainen laatii tarpeen mukaan yhteisiä kantoja II luvussa määritellyn tehtäväkuvansa mukaisesti ja erityisesti, kun kyseessä on direktiivin 2002/87/EY täytäntöönpano, yhdessä Euroopan pankkiviranomaisen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa.

Kun kyseessä ovat tämän asetuksen 7, 9, 10 tai 11 artiklan mukaiset säädökset, jotka liittyvät direktiivin 2002/87/EY ja minkä tahansa muun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun, myös Euroopan pankkiviranomaisen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen toimivaltaan kuuluvan lainsäädännön soveltamiseen, vakuutus- ja työeläkeviranomainen, Euroopan pankkiviranomainen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen antavat nämä säädökset tarvittaessa yhtä aikaa.

43 artikla *Alakomiteat*

Edellä 42 artiklan soveltamiseksi Euroopan valvontaviranomaisten sekakomiteaan perustetaan finanssiryhmittymiä käsittelevä alakomitea.

Alakomitea koostuu 41 artiklan 1 kohdassa mainituista henkilöistä ja yhdestä kunkin jäsenvaltion asianomaisen kansallisen valvontaviranomaisen nykyiseen henkilöstöön kuuluvasta korkean tason edustajasta.

Alakomitea valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan, jonka on oltava myös Euroopan valvontaviranomaisten sekakomitean jäsen.

Sekakomitea voi perustaa myös muita alakomiteoita.

3 JAKSO **VALITUSLAUTAKUNTA**

44 artikla *Kokoonpano*

1. Valituslautakunta on Euroopan pankkiviranomaisen, Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen yhteinen elin.
2. Valituslautakunnassa on kuusi jäsentä ja kuusi varajäsentä, joilla on asianmukainen tietämys ja kokemus, mutta jäseniä ei voida valita vakuutus- ja työeläkeviranomaisen toiminnassa mukana olevien kansallisten valvontaviranomaisten tai sen toimintaan osallistuvien muiden kansallisten laitosten tai yhteisön toimielinten nykyisen henkilöstön parista.

Valituslautakunta nimeää puheenjohtajansa.

Valituslautakunta tekee päätöksensä enemmistöllä, jonka muodostavat vähintään neljä sen kuudesta jäsenestä.

Valituslautakunnan puheenjohtaja kutsuu valituslautakunnan koolle tarpeen mukaan.

3. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen johtokunta nimittää kaksi valituslautakunnan jäsentä ja kaksi varajäsentä hakijoiden luettelosta, jota komissio on ehdottanut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistun kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella hallintoneuvostoa kuultuaan.

Muut jäsenet nimitetään asetuksen (EY) N:o .../...[EPV] ja asetuksen (EY) N:o .../...[EAMV] mukaisesti.

4. Valituslautakunnan jäsenten toimikausi on viisi vuotta. Toimikautta voidaan pidentää kerran.
5. Valituslautakunnan jäsen, jonka vakuutus- ja työeläkeviranomaisen johtokunta on nimittänyt, voidaan vapauttaa tehtävistään toimikautensa aikana ainoastaan, jos hänen on todettu syyllistyneen vakavaan rikkomukseen, ja johtokunta tekee päätöksen vapauttamisesta hallintoneuvostoa kuultuaan.
6. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen, Euroopan pankkiviranomainen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen varmistavat valituslautakunnalle riittävän käytännön tuen ja sihteeripalvelut.

45 artikla

Riippumattomuus ja puolueettomuus

1. Valituslautakunnan jäsenet ovat riippumattomia päätöksenteossaan. Heitä eivät sido mitkään ohjeet. He eivät saa hoitaa muita tehtäviä vakuutus- ja työeläkeviranomaisessa tai sen johtokunnassa tai hallintoneuvostossa.
2. Valituslautakunnan jäsen ei saa osallistua valitusmenettelyyn, jos asia koskee hänen omaa etuaan, jos hän on aikaisemmin edustanut jotakin menettelyn osapuolta tai jos hän on osallistunut sen päätöksen tekemiseen, jota valitus koskee.
3. Jos valituslautakunnan jäsen jostain 1 ja 2 kohdassa mainitusta tai muusta syystä katsoo, ettei jokin valituslautakunnan jäsen voi osallistua valitusmenettelyyn, hänen on ilmoitettava asiasta valituslautakunnalle.
4. Valitusmenettelyn osapuoli voi vastustaa valituslautakunnan jäsenen osallistumista asian käsittelyyn jollakin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista perusteista tai jos jäsenellä epäillään olevan ennakkokäsitys asiasta.

Vastustamisen perusteena ei voi olla jäsenen kansallisuus, eikä vastustamista tutkita, jos valitusmenettelyn osapuoli on vastustamisperusteen olemassaolon tietäen jo ryhtynyt muuhun valitusmenettelyä koskevaan toimeen kuin valituslautakunnan kokoonpanon vastustaminen.

5. Valituslautakunta päättää ilman asianomaista jäsentä, miten 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa on meneteltävä.

Valituslautakuntaan otetaan kyseisen jäsenen tilalle tämän ratkaisun tekoa varten hänen sijaisensa, jollei sijainen katso olevansa samalla tavoin esteellinen. Jos näin on, puheenjohtaja nimeää sijaisen muista varajäsenistä.

6. Valituslautakunnan jäsenet sitoutuvat toimimaan riippumattomasti ja yleisen edun mukaisesti.

Tätä varten he tekevät sitoumuksistaan ja etunäkökohdistaan ilmoituksen, jossa he joko ilmoittavat, että heidän riippumattomuuttaan mahdollisesti heikentäviä

etunäkökohtia ei ole, tai mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voitaisiin katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan.

Nämä ilmoitukset annetaan vuosittain kirjallisesti, ja ne julkaistaan.

V LUKU **OIKEUSSUOJAKEINOT**

46 artikla *Muutoksenhaku*

1. Luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, kansalliset valvontaviranomaiset mukaan luettuina, voivat hakea muutosta 9, 10 ja 11 artiklassa tarkoitettuun vakuutus- ja työeläkeviranomaisen päätökseen tai mihin tahansa muuhun vakuutus- ja työeläkeviranomaisen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön mukaisesti tekemään päätökseen, joka on osoitettu heille tai joka koskee heitä suoraan ja erikseen, vaikka se olisi osoitettu muulle henkilölle.
2. Valitus ja sen perusteet on toimitettava vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle kirjallisesti kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi kyseiselle henkilölle, tai jos tällaista tiedoksiantoa ei ole suoritettu, siitä päivästä, jona vakuutus- ja työeläkeviranomainen on julkaissut päätöksen.

Valituslautakunta ratkaisee asian kahden kuukauden kuluessa valituksen tekemisestä.
3. Edellä 1 kohdan mukaisesti tehdyllä valituksella ei ole lykkäävää vaikutusta.

Valituslautakunta voi kuitenkin tilanteen arvioituaan päättää lykätä riitautetun päätöksen soveltamista.
4. Jos valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, valituslautakunta tutkii, onko sille perusteita. Se kehottaa valitusmenettelyn osapuolia aina tarvittaessa esittämään tietyssä määrääjassa huomautuksensa tiedoksiannoista, jotka on vastaanotettu valituslautakunnalta tai muilta valitusmenettelyn osapuolilta. Valitusmenettelyn osapuolilla on oikeus esittää huomautuksensa suullisesti.
5. Valituslautakunta voi joko käyttää vakuutus- ja työeläkeviranomaisen toimivaltaa tämän artiklan mukaisin ehdoin tai siirtää asian vakuutus- ja työeläkeviranomaisen toimivaltaisen elimen hoidettavaksi. Valituslautakunnan tekemä päätös on kyseistä elintä sitova.
6. Valituslautakunta vahvistaa ja julkaisee työjärjestyksensä.
7. Valituslautakunnan päätökset on perusteltava, ja vakuutus- ja työeläkeviranomaisen on ne julkaistava.

47 artikla

Asian saattaminen yhteisöjen ensimmäisen asteen tuomioistuimen ja yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi

1. Valituslautakunnan tai, jos ei ole oikeutta hakea muutosta valituslautakunnalta, vakuutus- ja työeläkeviranomaisen tekemästä päätöksestä voi nostaa kanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tai yhteisöjen tuomioistuimessa perustamissopimuksen 230 artiklan mukaisesti.
2. Jos vakuutus- ja työeläkeviranomaisella on velvoite toimia ja se laiminlyö päätöksen tekemisen, laiminlyöntiä koskeva kanne voidaan nostaa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tai yhteisöjen tuomioistuimessa perustamissopimuksen 232 artiklan mukaisesti.
3. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen on toteutettava toimenpiteet, joita yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tai yhteisöjen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpano edellyttää.

VI LUKU

VARAINHOITOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

48 artikla

Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen talousarvio

1. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen tulot muodostuvat erityisesti seuraavista:
 - a) finanssilaitosten valvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten pakolliset maksusuodet;
 - b) Euroopan unionin yleiseen talousarvioon (pääluokka ”Komissio”) otettu yhteisön avustus;
 - c) vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle asianomaisissa yhteisön säädöksissä täsmennetyissä tapauksissa maksettavat maksut.
2. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen menoihin kuuluvat vähintään henkilöstö-, palkka-, hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenot.
3. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
4. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen kaikista tuloista ja menoista laaditaan kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten arvio, jonka perusteella tulot ja menot otetaan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen talousarvioon.

49 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Toimitusjohtaja laatii vuosittain 15 päivään helmikuuta mennessä ennakoarvioluonnoksen seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista ja toimittaa tämän alustavan talousarvioesityksen ja siihen liitetyn henkilöstötaulukon

johtokunnalle. Johtokunta laatii vuosittain toimitusjohtajan laatiman alustavan luonnoksen perusteella ennakkoarvion vakuutus- ja työeläkeviranomaisen seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista. Johtokunta toimittaa kyseisen ennakkoarvion, joka sisältää alustavan henkilöstötaulukon, komissiolle 31 päivään maaliskuuta mennessä. Ennen ennakkoarvion hyväksymistä hallintoneuvoston on hyväksyttävä toimitusjohtajan laatima luonnos.

2. Komissio toimittaa ennakkoarvion Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä 'budjettivallan käyttäjä', Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen kanssa.
3. Ennakkoarvion perusteella komissio sisällyttää arviot, joita se pitää henkilöstötaulukon ja yleisestä talousarviosta suoritettavan avustuksen määrän osalta välttämättöminä, Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevaan alustavaan esitykseen EY:n perustamissopimuksen 272 artiklan mukaisesti.
4. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa vakuutus- ja työeläkeviranomaisen henkilöstötaulukon. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vakuutus- ja työeläkeviranomaisen avustusta koskevat määrärahat.
5. Johtokunta vahvistaa vakuutus- ja työeläkeviranomaisen talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa.
6. Johtokunta ilmoittaa budjettivallan käyttäjälle viipymättä aikomuksestaan toteuttaa hankkeita, joilla voi olla huomattavaa taloudellista vaikutusta talousarvion rahoittamiseen, ja erityisesti aikomuksestaan toteuttaa kiinteistöihin liittyviä hankkeita, kuten kiinteistöjen vuokraus tai hankinta. Johtokunta ilmoittaa asiasta komissiolle. Jos jompikumpi budjettivallan käyttäjistä aikoo antaa lausunnon, se ilmoittaa vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle tästä aikomuksestaan kahden viikon kuluessa siitä, kun se on saanut tiedon hankkeesta. Jos se ei tee tällaista ilmoitusta, vakuutus- ja työeläkeviranomainen voi käynnistää suunnitellun hankkeen.

50 artikla

Talousarvion toteutus ja valvonta

1. Toimitusjohtaja toimii tulojen ja menojen hyväksyjänä ja toteuttaa vakuutus- ja työeläkeviranomaisen talousarvion.
2. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivään mennessä. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen tilinpitäjä toimittaa selvityksen talousarvio- ja varainhallinnosta myös hallintoneuvoston jäsenille, Euroopan parlamentille ja neuvostolle seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä.

Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja erillisvirastojen alustavat tilinpäätökset neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁴⁰, jäljempänä 'varainhoitoasetus', 128 artiklan mukaisesti.

3. Saatuaan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on laatinut varainhoitoasetuksen 129 artiklan mukaisesti, toimitusjohtaja vahvistaa vakuutus- ja työeläkeviranomaisen lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen johtokunnalle lausuntoa varten.
4. Johtokunta antaa lausunnon vakuutus- ja työeläkeviranomaisen lopullisesta tilinpäätöksestä.
5. Toimitusjohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja johtokunnan lausunnon hallintoneuvoston jäsenille, Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle 1 päivään heinäkuuta mennessä varainhoitovuoden päättymisen jälkeen.
6. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.
7. Toimitusjohtaja toimittaa 30 päivään syyskuuta mennessä tilintarkastustuomioistuimelle vastineensa sen huomautuksiin. Hän toimittaa jäljennöksen vastineesta myös johtokunnalle ja komissiolle.
8. Toimitusjohtaja toimittaa varainhoitoasetuksen 146 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki tiedot, joita tarvitaan kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteettomaksi toteuttamiseksi.
9. Ennen vuoden N + 2 toukokuun 15 päivää Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle vastuuvapauden varainhoitovuoden N talousarvion toteuttamisesta.

51 artikla

Varainhoitoa koskevat säännöt

Johtokunta vahvistaa vakuutus- ja työeläkeviranomaiseen sovellettavat varainhoitoa koskevat säännöt komissiota kuultuaan. Säännöt saavat poiketa komission asetuksesta (EY, Euratom) N:o 2343/2002⁴¹ ainoastaan, jos se on välttämätöntä vakuutus- ja työeläkeviranomaisen toiminnasta johtuvien erityisvaatimusten vuoksi ja komissio antaa tähän suostumuksen etukäteen.

⁴⁰ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁴¹ EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72.

52 artikla
Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi vakuutus- ja työeläkeviranomaiseen sovelletaan rajoituksetta asetuksen (EY) N:o 1073/1999 säännöksiä.
2. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen liittyy Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista⁴² ja antaa välittömästi asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia vakuutus- ja työeläkeviranomaisen työntekijöitä.
3. Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa sopimuksissa tai täytäntöönpanoa koskevissa asiakirjoissa on määrättävä nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuimien ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia paikalla vakuutus- ja työeläkeviranomaisen varojen edunsaajien luona ja näiden varojen jakamisesta vastaavan henkilöstön luona.

VII LUKU
YLEISET SÄÄNNÖKSET

53 artikla
Erioikeudet ja vapaudet

Vakuutus- ja työeläkeviranomaiseen ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

54 artikla
Henkilöstö

1. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen henkilöstöön, myös sen toimitusjohtajaan, sovelletaan henkilöstösääntöjä, muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja ja Euroopan yhteisöjen toimielimien näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi yhteisesti antamia sääntöjä.
2. Johtokunta hyväksyy yhteisymmärryksessä komission kanssa tarvittavat soveltamissäännöt henkilöstösääntöjen 110 artiklan säännösten mukaisesti.
3. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen käyttää henkilöstönsä suhteen niitä valtuuksia, jotka kuuluvat nimittävälle viranomaiselle henkilöstösääntöjen mukaan ja työsopimusten tekemiseen toimivaltaiselle viranomaiselle muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen mukaan.
4. Johtokunta antaa säännökset, joilla mahdollistetaan kansallisten asiantuntijoiden siirto jäsenvaltioista vakuutus- ja työeläkeviranomaisen määräaikaiseen palvelukseen.

⁴² EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

55 artikla
Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen vastuu

1. Jos kyseessä on sopimukseen perustumaton vastuu, vakuutus- ja työeläkeviranomaisen on jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten perusperiaatteiden mukaisesti korvattava itsensä tai henkilöstönsä tehtäviensä yhteydessä aiheuttamat vahingot. Yhteisöjen tuomioistuin on toimivaltainen ratkaisemaan tällaisten vahinkojen korvaamiseen liittyvät riita-asiat.
2. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen työntekijöiden henkilökohtaista taloudellista ja kurinpidollista vastuuta vakuutus- ja työeläkeviranomaista kohtaan säännellään vakuutus- ja työeläkeviranomaisen henkilöstöön sovellettavissa asiaa koskevissa määräyksissä.

56 artikla
Salassapitovelvollisuus

1. Hallintoneuvoston ja johtokunnan jäsenten, toimitusjohtajan ja vakuutus- ja työeläkeviranomaisen henkilöstön jäsenten, mukaan lukien jäsenvaltioiden vakuutus- ja työeläkeviranomaisen määräaikaiseen palvelukseen siirtämät virkamiehet, on noudatettava salassapitovelvollisuutta perustamissopimuksen 287 artiklan ja muussa asiaankuuluvassa yhteisön lainsäädännössä olevien asiaa koskevien säännösten mukaisesti vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin.
2. Luottamuksellisia tietoja, jotka 1 kohdassa tarkoitetut henkilöt saavat tehtäviään suorittaessaan, ei saa luovuttaa kenellekään henkilölle eikä millekään viranomaiselle muutoin kuin sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, josta yksittäisiä finanssilaitoksia ei voida tunnistaa, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta rikosoikeuden soveltamisalaan kuuluvien tapausten käsittelyyn.

Edellä olevan 1 kohdan ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukainen velvoite ei myöskään saa estää vakuutus- ja työeläkeviranomaista ja kansallisia valvontaviranomaisia käyttämästä näitä tietoja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnassa eikä varsinkaan päätösten tekemistä koskevissa lainmukaisissa toimissa.

3. Edellä 1 ja 2 kohta eivät saa estää vakuutus- ja työeläkeviranomaista vaihtamasta tietoja kansallisten valvontaviranomaisten kanssa tämän asetuksen ja finanssilaitoksiin sovellettavan muun yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Näitä tietoja koskee 1 ja 2 kohdan mukainen salassapitovelvollisuus. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen vahvistaa työjärjestyksessään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt.

4. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen soveltaa komission päätöstä 2001/844/EY, EHTY, Euratom⁴³.

⁴³ EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1.

57 artikla
Tietosuoja

Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita jäsenvaltioilla direktiivin 95/46/EY mukaisesti olevia henkilötietojen käsittelyä koskevia velvoitteita eikä asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisia henkilötietojen käsittelyä liittyviä velvoitteita, joita vakuutus- ja työeläkeviranomaisella on tehtäviään suorittaessaan.

58 artikla
Asiakirjoihin tutustuminen

1. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001.
2. Johtokunta hyväksyy asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat käytännön järjestelyt 31 päivään toukokuuta 2011 mennessä.
3. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla tekemistä päätöksistä voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle perustamissopimuksen 195 artiklassa esitetyin edellytyksin tai niistä voidaan sen jälkeen, kun valituslautakunnalta on ensin haettu muutosta, tarvittaessa nostaa kanne yhteisöjen tuomioistuimessa perustamissopimuksen 230 artiklassa esitetyin edellytyksin.

59 artikla
Kielijärjestelyt

1. Vakuutus- ja työeläkeviranomaiseen sovelletaan neuvoston asetusta N:o 1⁴⁴.
2. Johtokunta päättää vakuutus- ja työeläkeviranomaisen sisäisistä kielijärjestelyistä.
3. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii vakuutus- ja työeläkeviranomaisen toiminnassa tarvittavista käännöspalveluista.

60 artikla
Toimipaikkaa koskeva sopimus

Sijaintijäsenvaltion vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat järjestelyt sekä vakuutus- ja työeläkeviranomaisen toimitusjohtajaan, johtokunnan jäseniin, henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä sijaintijäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt vahvistetaan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen ja sijaintijäsenvaltion välisessä toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa, joka tehdään sen jälkeen kun johtokunta on sen hyväksynyt.

Sijaintijäsenvaltion on varmistettava vakuutus- ja työeläkeviranomaisen asianmukaiselle toiminnalle parhaat mahdolliset olosuhteet, mukaan lukien monikieliset ja eurooppahenkiset koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset kulkuyhteydet.

⁴⁴ EYVL L 17, 6.10.1958, s. 385/58.

61 artikla
Kolmansien maiden osallistuminen

Euroopan unioniin kuulumattomat maat voivat osallistua vakuutus- ja työeläkeviranomaisen toimintaan, jos ne ovat tehneet yhteisön kanssa sopimuksen, jonka perusteella ne ovat omaksuneet yhteisön lainsäädännön 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla vakuutus- ja työeläkeviranomaisen vastuualueella ja soveltavat sitä.

Mainittujen sopimusten määräysten mukaisesti laaditaan järjestelyjä, joissa määritellään kyseisten maiden osalta erityisesti vakuutus- ja työeläkeviranomaisen toimintaan osallistumisen luonne ja laajuus sekä osallistumista koskevat menettelysäännöt, mukaan lukien rahoitusosuuksia ja henkilöstöä koskevat säännöt. Niiden edustaja voi toimia tarkkailijana hallintoneuvostossa, mutta niiden on varmistettava, etteivät ne osallistu yksittäisiä finanssilaitoksia koskeviin keskusteluihin, paitsi jos asia koskee suoraan niiden etua.

VIII LUKU
SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

62 artikla
Valmistelutoimet

1. Komissio vastaa vakuutus- ja työeläkeviranomaisen hallinnollisesta perustamisesta ja alkuvaiheen hallinnollisesta toiminnasta siihen asti, kun vakuutus- ja työeläkeviranomaisella on toiminnallinen valmius oman talousarvionsa toteuttamiseen.

Tätä varten ja siihen asti, kun hallintoneuvoston 36 artiklan mukaisesti nimittämä toimitusjohtaja ryhtyy hoitamaan tehtäviään, komissio voi väliaikaisesti nimittää virkamiehen hoitamaan toimitusjohtajan tehtäviä.

2. Väliaikaisesti tehtäviään hoitava toimitusjohtaja voi antaa luvan johtokunnan hyväksymiin vakuutus- ja työeläkeviranomaisen talousarviomäärärahoista maksettaviin maksuihin ja tehdä sopimuksia, myös henkilöstöä koskevia sopimuksia, sen jälkeen, kun vakuutus- ja työeläkeviranomaisen henkilöstötaulukko on hyväksytty.
3. Edellä 1 ja 2 kohta eivät rajoita hallintoneuvoston ja johtokunnan toimivaltaa.

63 artikla
Henkilöstöä koskevat siirtymäsäännökset

1. Poiketen siitä, mitä 54 artiklassa säädetään, kaikki Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean tai sen sihteeristön tekemät ja tämän asetuksen soveltamispäivänä voimassa olevat työ sopimukset pysyvät voimassa niiden viimeiseen voimassaolopäivään asti. Niitä ei voi pidentää.
2. Kaikille 1 kohdassa tarkoitetuille henkilöstön jäsenille tarjotaan mahdollisuus tehdä muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan

mukainen väliaikaisen toimihenkilön työsopimus vakuutus- ja työeläkeviranomaisen henkilöstötaulukossa vahvistettujen eri palkkaluokkien mukaisesti.

Työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen järjestää tämän asetuksen voimaantulon jälkeen sisäisen valintamenettelyn, joka rajoitetaan koskemaan henkilöstöä, jolla on työsopimus Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean tai sen sihteeristön kanssa ja jonka tarkoituksena on tarkistaa palvelukseen otettavien pätevyys, tehokkuus ja luotettavuus.

- 3 Valituille ehdokkaille tarjotaan suoritettavien tehtävien tyypistä ja tasosta riippuen väliaikaisen toimihenkilön työsopimusta, jonka kesto vastaa vähintään aiemmin tehdyn työsopimuksen jäljellä olevaa kesto.
4. Asianomaista kansallista lainsäädäntöä, joka koskee työsopimuksia ja muita asiaan liittyviä välineitä, sovelletaan edelleen henkilöstön jäseniin, joilla on aiemmin tehty työsopimus mutta jotka päättävät olla hakematta väliaikaisen toimihenkilön paikkaa tai joille ei tarjota tällaista paikkaa 2 kohdan mukaisesti.

64 artikla *Muutokset*

Muutetaan rahoituspalveluihin, tilinpäätösraportointiin ja tilintarkastukseen liittyvien yksittäistoimien tukemiseksi toteutettavasta yhteisön ohjelmasta ... päivänä ...kuuta tehtyä neuvoston ja Euroopan parlamentin päätös siten, että Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea poistetaan kyseisen päätöksen liitteessä olevassa B jaksossa vahvistetusta tuensaajien luettelosta.

65 artikla *Kumoaminen*

Kumotaan Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean perustamisesta tehty komission päätös 2009/79/EY.

66 artikla *Arviointi*

1. Komissio julkaisee kolmen vuoden kuluessa 67 artiklan toisessa alakohdassa vahvistetusta päivämäärästä ja tämän jälkeen kolmen vuoden välein yleiskertomuksen vakuutus- ja työeläkeviranomaisen toiminnan ja tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen tuloksena saaduista kokemuksista.

Lisäksi mainitussa kertomuksessa arvioidaan, kuinka sääntelyn ja valvonnan lähentymisessä on edistytty kriisinhallinnan ja -ratkaisun aloilla yhteisössä. Arviointi perustuu kattavaan kuulemiseen, johon sisällytetään myös vakuutus-, jälleenvakuutus- ja työeläkealan osallisyhmä.

2. Kertomus ja siihen mahdollisesti liittyvät ehdotukset toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

67 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2011.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SÄÄDÖKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

Tämä rahoitus selvityslomake on perusteluosaa täydentävä liite. Perusteluosaan sisältyviä tietoja ei sen vuoksi tarvitse mainita tässä toiseen kertaan. Lomaketta täytettäessä olisi kuitenkin varmistettava, että luettavuus säilyy. Yksittäisiä kohtia selvennetään lomakkeen täyttöohjeissa, joihin on hyvä tutustua ennen lomakkeen täyttämistä.

1. EHDOTUKSEN NIMI:

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o xxx Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen perustamisesta

2. LUOKITTELU TOIMINTOPERUSTEISESSA JOHTAMIS- JA BUDJETOINTIJÄRJESTELMÄSSÄ

Toimintalohko(t) sekä toiminto/toiminnot:

Sisämarkkinat – rahoitusmarkkinat

3. BUDJETTIKOHDAT

3.1. Budjettikohdat (toimintamäärärahat sekä niihin liittyvät teknisen ja hallinnollisen avun määrärahat (entiset BA-budjettikohdat)) ja budjettinimikkeet:

On luotava uudet budjettikohdat (nimet ja numerot ovat ainoastaan ohjeellisia):

Nimikkeet:

12 Sisämarkkinat

12.04 Rahoitusmarkkinat

12.0403 Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomainen

Budjettikohdat:

12.0403.01 EVTEV – Avustus osastoille 1 ja 2 (Henkilöstö- ja hallintomenot)

12.0403.02 EVTEV – Avustus osastolle 3 (Toimintamenot)

3.2. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto:

Määrittelemätön

3.3. Budjettitiedot:

Budjetti-kohta	Menolaji		Uusi	EFTA osallistuu	Ehdokasmaat osallistuvat	Rahoitusnäkymien otsake
120401 0101	Ei pakoll.	JM ⁴⁵	KYLLÄ	KYLLÄ	EI	Nro 1a
120401 0102	Ei pakoll.	JM	KYLLÄ	KYLLÄ	EI	Nro 1a

⁴⁵ Jaksotetut määrärahat (JM).

4. YHTEENVETO RESURSSEISTA

4.1. Taloudelliset resurssit

4.1.1. Yhteenveto maksusitoumusmäärärahoista (MSM) ja maksumäärärahoista (MM)

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Menolaji	Kohdan nro		2011	2012	2013	Yht.			
----------	---------------	--	------	------	------	------	--	--	--

Toimintamenot⁴⁶

Maksusitoumusmäärärahat (MSM)	8.1.	a	4,235	5,950	6,799	16,984			
Maksumäärärahat (MM)		b	4,235	5,950	6,799	16,984			

Viitemäärään sisältyvät hallintomenot⁴⁷

Tekninen ja hallinnollinen apu (EI-JM)	8.2.4.	c	--	--	--	--			
--	--------	---	----	----	----	----	--	--	--

VIITEMÄÄRÄ YHTEENSÄ

Maksusitoumusmäärärahat		a+c	4,235	5,950	6, 99	16,984			
Maksumäärärahat		b+c	4,235	5,950	6,799	16,984			

Hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään⁴⁸

Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot (EI-JM)	8.2.5.	d	--	--	--	--			
Viitemäärään sisällyttämättömät hallintomenot lukuun ottamatta henkilöstömenoja ja niihin liittyviä menoja (EI-JM)	8.2.6.	e	--	--	--	--			

Total indicative financial cost of intervention

TOTAL CA including cost of Human Resources		a+c +d+ e	4,235	5,950	6,799	16,984			
TOTAL PA including cost of Human Resources		b+c +d+ e	4,235	5,950	6,799	16,984			

⁴⁶ Menot, jotka eivät kuulu kyseisen osaston 12 lukuun 12 01.

⁴⁷ Menot, jotka otetaan osaston 12 momentille 12 01 04.

⁴⁸ Menot, jotka otetaan lukuun 12 01 muille momenteille kuin 12 01 04 tai 12 01 05.

Toimenpiteen alustavat rahoituskustannukset yhteensä

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Rahoitukseen osallistuva taho:		2011	2012	2013	Yht.			
Jäsenvaltiot (kansalliset valvontaviranomaiset tai valtiovarainministeriöt)	f	6,352	8,925	10,199	25,476			
MSM yhteisrahoitus YHTEENSÄ mukaan luettuna	a+c +d+ e+f	10,587	14,874	16,998	42,459			

4.1.2. Yhteensopivuus ohjelmasuunnitelman kanssa

- ☐ Ehdotus on nykyisen rahoitussuunnitelman mukainen.
- × Ehdotus edellyttää kyseeseen tulevan rahoitusnäköymien otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.
- × Ehdotus voi edellyttää toimielinten sopimuksen⁴⁹ määräysten soveltamista (ts. joustovälineen käyttöä tai rahoitusnäköymien tarkistamista).

4.1.3. Vaikutukset tuloihin

- × Ehdotuksella ei ole vaikutuksia tuloihin.

4.2. Henkilöresurssit kokoaikaiseksi muutettuna (sisältää virkamiehet sekä väliaikaisen ja ulkopuolisen henkilöstön) – katso erittely kohdassa 8.2.1

Vuositarve	2011	2012	2013	n + 3	n + 4	n + 5 ja myöh.
Henkilöstön määrä yhteensä	2,4	2,4	2,4	--	--	--

⁴⁹ Katso toimielinten sopimuksen 19 ja 24 kohta.

5. OMINAISPIIRTEET JA TAVOITTEET

5.1. Tarve, johon ehdotuksella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Lyhyellä aikavälillä luodaan Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomainen osana uutta Euroopan finanssivalvojien järjestelmää, jossa Euroopan ja kansalliset valvontaviranomaiset verkottuvat ja jolla finanssivalvonta pyritään järjestämään tehokkaasti ja toimivasti EU:ssa. Pidemmällä aikavälillä Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen on tarkoitus tehostaa EU:n vakuutus- ja eläkerahastoalan valvonnan koordinoitua ja omalta osaltaan kehittää finanssivalvonnan eurooppalaista ulottuvuutta, jotta finanssipalveluiden EU:n yhtenäismarkkinat saadaan toteutettua.

5.2. Yhteisön osallistumisesta saatava lisäarvo, ehdotuksen johdonmukaisuus muiden rahoitusvälineiden kanssa sekä mahdolliset synergiaedut

Finanssikriisi on paljastanut useita huomattavia heikkouksia EU:n nykyisessä finanssivalvontakehyksessä. Esille ovat nousseet seuraavat ongelmat, joiden vuoksi yhteisön toimet ovat aiheellisia:

- Ei ole mekanismeja, jolla varmistetaan, että kansalliset valvontaviranomaiset tekevät parhaat valvontaratkaisut, kun kyseessä ovat useammassa maassa toimivat laitokset.
- Kansallisten valvontaviranomaisten välinen yhteistyö ja tiedonvaihto on riittämätöntä.
- Finanssialan sääntelyn teknisten yksityiskohtien muuttaminen on hidasta ja työlästä.
- Kansallisten viranomaisten yhteisissä toimissa on otettava huomioon monenkirjavia sääntelyyn ja valvontaan liittyviä vaatimuksia.
- Koko Eurooppaa vaivaaviin ongelmiin on tarjolla ainoastaan kansallisia ratkaisuja, jotka voidaan toteuttaa vain kansallisella tasolla.

EU:n nykyisillä valvontaviranomaisten komiteoilla⁵⁰ on rajallinen toimivalta käsitellä tällaisia kysymyksiä.

5.3. Ehdotuksen tavoitteet ja odotetut tulokset sekä näihin liittyvät indikaattorit toimintoperusteisessa johtamismallissa

Euroopan finanssivalvojien järjestelmälle ja erityisesti Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle on määritelty seuraavat yleiset tavoitteet:

⁵⁰ Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea, Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea ja Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitea.

1. Tasapainotetaan koti- ja isäntävaltion valvontaviranomaisten etuja eli tiukennetaan menettelyjä ja käytäntöjä, joilla kansallisten valvontaviranomaisten päätökset voidaan kyseenalaistaa valtion rajat ylittävältä perustalta.
2. Varmistetaan, että useammassa jäsenvaltiossa toimivilla finanssilaitoksilla on tasapuoliset toimintaedellytykset.
3. Parannetaan kriisintorjuntaa ja -hallintaa Euroopan tasolla.
4. Parannetaan valvonnan vaikuttavuutta ja kustannustehokkuutta valvottavien yritysten kannalta.

Yleisten tavoitteiden pohjalta Euroopan finanssivalvojen järjestelmälle on määriteltä joitakin erityistehtäviä:

1. Kaikki EU:n nykyisten valvontaviranomaisten komiteoiden tehtävät.
2. Teknisten standardien kehittäminen EU:n ohjekirjana.
3. EU:n sääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen varmistaminen ja kansallisten valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien sovittelu ja ratkaiseminen.
4. Sen varmistaminen, että kriisitilanteessa tehdään koordinoituja päätöksiä.
5. Tiettyjen yksiköiden valvominen, jos niiden toiminnalla on Euroopan laajuinen ulottuvuus.
6. Yhteisen valvontakulttuurin varmistaminen.

Seuraavassa taulukossa esitetään Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen erityistavoitteet ja niihin liittyvät indikaattorit:

Tavoite	Ehdotettu indikaattori
Teknisten standardien kehittäminen EU:n ohjekirjana	• Hyväksytyjen teknisten standardien määrä verrattuna tarvittavaan määrään • EVTEV:n ehdottamien mutta komission hylkäämien standardien määrä • Hyväksytyjen ei-sitovien suositusten määrä
EU:n sääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen varmistaminen	• Sellaisten sovittelujen määrä, jotka ovat johtaneet tulokseen ilman sitovaa ratkaisua • Yhteisön lainsäädännön selvän rikkomisen vuoksi annettujen varoitusten määrä

Yhteisen valvontakulttuurin varmistaminen: osallistuminen valvontakollegioihin	• Niiden kollegioiden määrä, joiden toimintaan EVTEV on osallistunut • Niiden kokousten kollegiokohtainen keskimäärä, joihin EVTEV:n edustajat ovat osallistuneet
Yhteisen valvontakulttuurin varmistaminen: muu toiminta	• Valvontaviranomaisille suunnattujen koulutustuntien määrä • Vaihtoihin osallistuneen / tilapäisesti muualle siirtyneen henkilöstön määrä • Suoritettujen vertaisarviointien määrä • Havaittujen ja poistettujen lähentymistä haitanneiden esteiden määrä • Uudet lähentymistä edistävät käytännön työvälineet
Yleiseurooppalaisten finanssilaitosten suora valvonta	[Koskee tällä hetkellä ainoastaan Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaista]
Sen varmistaminen, että kriisitilanteessa tehdään koordinoituja päätöksiä	• Tehokas sovittelu, päätöksenteko ja koordinointi kriisitilanteissa
Yhteisen valvontakulttuurin varmistaminen: mikrotason vakautta koskevien tietojen keruu ja hallinnointi	• Edistyminen keskustietokantojen kehittämisessä: tietojen täydellisyys ja ajantasaisuus

5.4. Toteutustapa (alustava)

☐ **Keskitetty hallinnointi**

☐ komissio hallinnoi suoraan

☐ hallinnointivastuu siirretään

☐ toimeenpanovirastoille

× varainhoitoasetuksen 185 artiklassa tarkoitetuille yhteisöjen perustamille elimille

☐ kansallisille julkisoikeudellisille yhteisöille tai julkisen palvelun tehtäviä suorittaville yhteisöille

☐ **Yhteistyössä toteutettava tai hajautettu hallinnointi**

- ☐ jäsenvaltioiden kanssa
- ☐ kolmansien maiden kanssa
- ☐ ***Hallinnointi yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa (tarkennettava)***

Huomautukset:

6. SEURANTA JA ARVIOINTI

6.1. Seurantajärjestelmä

Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen perustamisesta annettavan asetuksen mukaan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen toiminnan ja asetuksessa säädettyjen menettelyjen tuloksena saaduista kokemuksista on tehtävä arviointi kolmen vuoden välein vakuutus- ja työeläkeviranomaisen aloitettua toimintansa. Tämän vuoksi komissio julkaisee yleiskertomuksen, jossa arvioidaan myös kehitystä, joka on saavutettu sääntelyn ja valvonnan lähentymisessä. Kertomus ja siihen mahdollisesti liittyvät ehdotukset toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6.2. Arviointi

6.2.1. Ennakkoarviointi

EU:n finanssivalvojen järjestelmän uudistamista koskevaa ehdotusta varten on tehty kaksi vaikutusten arviointia:

1. Ensimmäinen yleinen vaikutusten arviointi (SEC(2009) 715), joka liitettiin 27. toukokuuta annettuun tiedonantoon ”Euroopan finanssivalvonta” (KOM(2009) 252). Mainitussa kertomuksessa esitetyn analyysin perusteella katsottiin, että Euroopan finanssivalvojen järjestelmän luominen olisi paras vaihtoehto EU:n mikrotason vakauden valvontakehyksen uudistamiseksi.

2. Tämän lisäksi on tehty toinen, yksityiskohtaisempi vaikutusten arviointi, joka liitetään Euroopan pankkiviranomaisen, Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen perustamista koskeviin asetusluonnoksiin. Kyseisessä vaikutuksen arvioinnissa on tarkasteltu useita eri vaihtoehtoja, jotka liittyvät uusien viranomaisten erityistehtäviin ja hallintomalliin. Vaikutuksen arviointi sisältää myös budjettiarviot, joita on käytetty tässä rahoitus selvityksessä.

6.2.2. Väli-/jälkiarviointien perusteella toteutetut toimenpiteet (aikaisemmat kokemukset vastaavasta toiminnasta)

Ei koske tätä ehdotusta.

6.2.3. Tulevaa arviointia koskevat määräykset ja arviointien suorittamisvälit

Ensimmäisen arvioinnin yhteydessä komissio päättää, millä lopullisilla indikaattoreilla Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen toimintaa arvioidaan. Lopullisessa arvioinnissa määrälliset indikaattorit ovat yhtä tärkeitä kuin kuulemisissa kerättävä laatuun liittyvä näyttö, mukaan lukien varta vasten

perustetun vakuutus- ja eläkealan oheisryhmän työpanos. Arviointi tehdään kolmen vuoden välein.

7. PETOSTENTORJUNTA

Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi vakuutus- ja työeläkeviranomaiseen sovelletaan rajoituksetta Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 säännöksiä.

Vakuutus- ja työeläkeviranomainen liittyy Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ja antaa välittömästi asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia vakuutus- ja työeläkeviranomaisen työntekijöitä.

Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa täytäntöönpanoa koskevissa sopimuksissa tai asiakirjoissa on määrättävä nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia paikalla vakuutus- ja työeläkeviranomaisen varojen edunsaajien luona ja näiden varojen jakamisesta vastaavan henkilöstön luona.

8. YKSITYISKOHTAINEN ERITTELY TARVITTAVISTA RESURSSEISTA

8.1. Ehdotuksen tavoitteet ja niihin liittyvät rahoituskustannukset

Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen menoista on yksityiskohtainen erittely liitteessä 1, keskeiset perusoletukset esitetään liitteessä 2 ja henkilöstötaulukko liitteessä 3.

Maksusitoumusmäärärahoina, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

(Sarakeessa ilmoitetaan tavoitteet, toiminta tuotokset) ja	Tuotoksen tyyppi	Keskim. kustannukset	Vuosi n		Vuosi n + 1		Vuosi n + 2		Vuosi n + 3		Vuosi n + 4		Vuosi n + 5 ja myöh. vuodet		YHTEENSÄ	
			Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.
TOIMINTA-TAVOITE 1 ⁵¹																
Toimi 1.....																
- tuotos 1																
- tuotos 2																
Toimi 2.....																
- tuotos 1																
Välisumma tav. 1																
TOIMINTA-TAVOITE 2.....																
Toimi 1.....																

⁵¹

Kuten kuvattu kohdassa 5.3.

- tuotos 1																
Välisumma tav. 2																
TOIMINTA- TAVOITE n																
Välisumma tav. n																
KUSTANNUK- SET YHTEENSÄ																

8.2. Hallintomenot

8.2.1. Henkilöstön määrä ja jakautuminen

Laji		Toiminnan hallinnointiin tarvittava nykyinen ja/tai uusi henkilöstö (toimien ja/tai virkojen määrä kokoaikaiseksi muutettuna)					
		2011	2012	2013	Vuosi n + 3	Vuosi n + 4	Vuosi n + 5
Virkamiehet tai väliaikaiset toimihenkilöt ⁵² (XX 01 01)	A*/AD	1,2	1,2	1,2	--	--	--
	B*, C*/AST	1,2	1,2	1,2	--	--	--
Momentilta XX 01 02 rahoitettava henkilöstö ⁵³		--	--	--	--	--	--
Momenteilta XX 01 04/05 rahoitettava muu henkilöstö ⁵⁴		--	--	--	--	--	--
YHTEENSÄ		2,4	2,4	2,4	--	--	--

8.2.2. Tehtävän kuvaus

- Komission ja vakuutus- ja työeläkeviranomaisen välisten suhteiden toiminnallinen hallinnointi (vastaa yhden toiminnallisessa yksikössä työskentelevän AD-tehtävryhmän virkamiehen työpanosta)
- Yhteisön talousarviosta vakuutus- ja työeläkeviranomaiselle maksettavan avustuksen varainhallinto (vastaa yhden toiminnallisessa yksikössä työskentelevän AST-tehtävryhmän virkamiehen työpanosta ja 20:tä prosenttia taloushallintoyksikössä työskentelevän AST-tehtävryhmän virkamiehen työpanoksesta)
- Seuranta ja tarkastus (20 prosenttia yhden PO MARKT:n sisäisen tarkastuksen yksikössä työskentelevän AD-virkamiehen työpanoksesta)

8.2.3. Henkilöresurssien lähteet (henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö)

- × Hallinnoinnista vastaavan henkilöstön nykyisten virkojen ja/tai toimien uudelleenjärjestely (henkilöstön sisäinen uudelleenjärjestely)

Kahtatoista virkaa/tointa on jo pyydetty rahoituspalveluissa, joka liitettiin rahoituspalveluihin, tilinpäätösraportointiin ja tilintarkastukseen liittyvien yksittäistoimien tukemiseksi toteutettavasta yhteisön ohjelmasta annettuun päätösluonnokseen (KOM(2009)14 lopullinen). Yhteensä noin **kahdeksan** näistä viroista/toimista osoitetaan PO MARKT:lle uusiin Euroopan valvontaviranomaisiin liittyvien tehtävien hoitamiseen (kokopäiväisesti tai osa-aikaisesti): 6 toiminnallisiin yksiköihin, 1 taloushallintoyksikköön ja 1 sisäisen tarkastuksen yksikköön.

⁵² Kyseisen henkilöstön kustannukset EIVÄT sisälly viitemäärään.

⁵³ Kyseisen henkilöstön kustannukset EIVÄT sisälly viitemäärään.

⁵⁴ Kyseisen henkilöstön kustannukset sisältyvät viitemäärään.

8.2.4. Muut viitemäärään sisältyvät hallintomenot (XX 01 04/05 – hallintomenot)

Ei sovelleta

8.2.5. Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot, jotka eivät sisälly viitemäärään

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Laji	2011	2012	2013	Vuosi n + 3	Vuosi n + 4	Vuosi n + 5 ja myöh.
Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt (XX 01 01)	0,293	0,293	0,293	--	--	--
Momentilta XX 01 02 rahoitettava henkilöstö (ylim. toimihlöt, kans. asiantuntijat, sopimussuhteinen hlöstö jne.) (budjettikohta ilmoitettava)	0	0	0	--	--	--
Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot yhteensä (EIVÄT sisälly viitemäärään)	0,293	0,293	0,293	--	--	--

Laskelma – ***Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt***

2 virkamiestä toiminnallisessa yksikössä

0,2 yhden virkamiehen työpanoksesta taloushallintoyksikössä

0,2 yhden virkamiehen työpanoksesta PO MARKT:n sisäisen tarkastuksen yksikössä

$2,4 \times 0,122 = 0,293$

Laskelma – ***Momentilta XX 01 02 rahoitettava henkilöstö***

Ei sovelleta

8.2.6. Muut hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi n	Vuosi n + 1	Vuosi n + 2	Vuosi n + 3	Vuosi n + 4	Vuosi n + 5 ja myöh. vuodet	YHT.
XX 01 02 11 01 – Virkamatkat	--	--	--	--	--	--	--
XX 01 02 11 02 – Konferenssit ja kokoukset	--	--	--	--	--	--	--
XX 01 02 11 03 – Komiteoiden kokoukset ⁵⁵	--	--	--	--	--	--	--
XX 01 02 11 04 – Selvitykset ja kuulemiset	--	--	--	--	--	--	--
XX 01 02 11 05 – Tietojärjestelmät	--	--	--	--	--	--	--
2. Muut hallintomenot yhteensä (XX 01 02 11)	--	--	--	--	--	--	--
3. Muut hallintomenojen kaltaiset menot (eritellään budjettikohdittain)	--	--	--	--	--	--	--
Hallintomenot yhteensä lukuun ottamatta henkilöstömenoja ja niihin liittyviä menoja (EIVÄT sisälly viitemäärään)	--	--	--	--	--	--	--

Laskelma – **Muut hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään**

Ei sovelleta

⁵⁵

Ilmoitetaan, millaisesta komiteasta on kysymys ja mihin ryhmään se kuuluu.

LIITE 1

Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen talousarvioluonnos

Tuhatta euroa

	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Osasto 1 – Henkilöstökustannukset	4 694	7 480	8 770	10 826	10 786	10 786
Hallinnointi	334	1 002	1 002	1 002	1 002	1 002
Korkeassa asemassa olevat / asiantuntijoina toimivat työntekijät:				0	0	0
Väliaikaiset toimihenkilöt	1 500	2 200	2 700	3 600	3 600	3 600
Lähetetyt kansalliset asiantuntijat	1 500	2 200	2 700	3 500	3 500	3 500
Hallinto- ja muu tukihenkilöstö:				0	0	0
Väliaikaiset toimihenkilöt	400	600	700	700	700	700
Sopimussuhteiset toimihenkilöt	168	252	252	252	252	252
Henkilöstöetuudet	585	938	1 103	1 358	1 358	1 358
Henkilöstön koulutus: yleinen	24	37	44	54	54	54
Henkilöstön koulutus: valvontapätevyyden kohentaminen	135	198	243	320	320	320
Henkilöstön palvelukseenottoon liittyvät menot	48	53	26	41	0	0
Osasto 2 – Kiinteistö-, laitteisto- ja hallintomenot	1 822	2 823	3 324	4 098	4 098	4 098
Kiinteistöjen vuokraus ja tähän liittyvät kustannukset	828	1 284	1 512	1 864	1 864	1 864
Tieto- ja viestintäteknikka	250	388	457	563	563	563
Irtain omaisuus ja tähän liittyvät kustannukset	213	331	389	480	480	480
Hallinnosta johtuvat	166	257	303	373	373	373

juoksevat menot						
Postimaksut / Televiestintä	70	109	128	158	158	158
Matkustus- ja kokouskustannukset	293	503	535	660	660	660
Osasto 3 – Toiminta	4 071	4 619	4 952	5 070	5 071	5 071
Toimivalta						
Kuulemiset: Alan osallisryhmä	216	216	216	216	216	216
Yhteinen valvontakulttuuri: osallistuminen valvontakollegioihin	40	40	40	40	40	40
Yhteinen valvontakulttuuri: kansallisten valvontaviranomaisten koulutus sekä henkilöstövaihdot ja -siirrot	500	1 000	1 333	1 500	1 500	1 500
Tietojen kerääminen: eurooppalaisen keskustietokannan kehittäminen ja ylläpito	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000
Kansainväliset suhteet: tarkkailijat kansainvälisissä valvontakomiteoissa	50	50	50	50	50	50
Kansainväliset suhteet: vastaavuuspäätöksiä koskeva yhteistyö kolmansien maiden kanssa	60	60	60	60	60	60
Yleiseurooppalaisten yksiköiden valvonta	0	0	0			
Päätöksenteko- ja valvontajärjestelmä						
Hallintoneuvosto	83	83	83	83	83	83
Johtokunta	26	26	26	26	26	26
Yhteinen ohjauskomitea	10	10	10	10	10	10
Valituslautakunta	86	86	86	86	86	86
YHTEENSÄ	10 587	14 874	16 998	19 995	19 955	19 955
josta yhteisön rahoitusosuus	4 235	5 950	6 799	7 998	7 982	7 982

josta jäsenvaltioiden rahoitusosuus (kansalliset valvontaviranomaiset tai valtiovarainministeriöt)	6 352	8 925	10 199	11 997	11 973	11 973
---	--------------	--------------	---------------	---------------	---------------	---------------

Lähde: komission ja 3. tason komiteoiden arviot ja laskelmat.

LIITE 2

Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen rahoitusmalliin sovellettavat menetelmät ja taustalla olevat perusoletukset

Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen perustamiskustannuksia on arvioitu kolmen kustannusluokan perusteella: henkilöstö-, infrastruktuuri- ja toimintakustannukset. Tämä vastaa EU:n nykyisten sääntelyvirastojen tilinpidossa käytettyä yleistä kustannusluokitusta. Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen perustamisesta aiheutuviksi kokonaiskustannuksiksi arvioidaan noin 10,587 miljoonaa euroa ensimmäisenä toimintavuonna (2011) ja 16,998 miljoonaa euroa kaksi vuotta myöhemmin (2013) – ks. liite 1.

Ehdotetaan, että yhteisö kattaa kustannuksista 40 prosenttia ja jäsenvaltiot 60 prosenttia. Syyt tähän ovat seuraavat:

- Tasapainoinen ja useista lähteistä saatava rahoitus on paras tapa varmistaa, että Euroopan valvontaviranomaiset toimivat (ja niiden nähdään toimivan) riippumattomasti jäsenvaltioista ja yhteisön toimielimistä. Jos johonkin tiettyyn rahoituslähteeseen turvauduttaisiin liian suuressa määrin, tämä saattaisi varjostaa Euroopan valvontaviranomaisten tekemien päätösten uskottavuutta ja siten heikentää rahoitusvakauden turvaamiseksi ehdotettua uutta kehystä.
- Koska kansalliset valvontaviranomaiset edelleen hoitavat uudessa kehyksessä suurimman osan käytännön valvontatyöstä, vaikuttaa tarkoituksenmukaiselta, että tämä näkyy jäsenvaltioiden hieman suurempana rahoitusosuutena. Näin toimimalla varmistetaan myös joustava siirtyminen nykytilanteesta, jossa 3. tason komiteoiden rahoitus saadaan lähes yksinomaan jäsenvaltioilta.
- On kuitenkin olennaisen tärkeää, että huomattava osa rahoituksesta saadaan yhteisön talousarviosta. Uusilla Euroopan valvontaviranomaisilla on nimittäin tavoitteita, joilla on selkeä yhteisön ulottuvuus: rahoitusvakauden säilyttäminen sisämarkkinoilla sekä kestävä kasvu EU:ssa. Lisäksi yksi Euroopan valvontaviranomaisten keskeisiä tehtäviä ja toimivaltaa on varmistaa yhteisön sääntöjen yhdenmukainen, tehokas ja vaikuttava soveltaminen toimialalla. Tämä tekee perustelluksi vähintään 40 prosentin rahoituksen yhteisön talousarviosta (sillä useimmat näistä yksiköistä rahoitetaan tavallisesti yhteisön talousarviosta). Lisäksi on epävarmaa, pystyvätkö kaikki jäsenvaltiot selviämään niiden rahoitusosuuksissa uudessa kehyksessä tapahtuvasta tuntuvasta kasvusta, sillä kustannukset lisääntyvät huomattavasti nykyisistä 3. tason järjestelyistä.
- Yhteisön rahoitusta tarvitaan erityisesti varmistamaan, että Euroopan valvontaviranomaiset ovat aidosti riippumattomia jäsenvaltioista. Jotta valvojien tekniseen työhön puututtaisiin mahdollisimman vähän, komission osallistuminen on päätetty rajoittaa mahdollisimman vähäiseksi Euroopan valvontaviranomaisten hallintoneuvostoissa (yksi jäsen, jolla ei ole äänivaltaa) ja johtokunnissa (yksi jäsen, jolla on äänivalta). Jos lisäksi turvauduttaisiin liikaa jäsenvaltioiden rahoitusosuuksiin, Euroopan valvontaviranomaisten riippumattomuus vaarantuisi vakavasti. Tarvitaan tuntuva yhteisön rahoitusosuus kompensoimaan rajoitettua

roolia, joka komissiolle on annettu Euroopan valvontaviranomaisten päätöksentekoeleimissä.

- Tämä lähestymistapa on paras vakaan rahoituksen kannalta, koska siinä ei turvauduta liikaa yhteen rahoituslähteeseen tai suurten jäsenvaltioiden rahoitusosuuksiin. Tällaiset jäsenvaltiot voisivat uhata Euroopan valvontaviranomaisten toiminnan jatkuvuutta lopettamalla rahoituksensa. Tällainen lähestymistapa on lisäksi reilumpi kuin rahoituksen saaminen kokonaan tai hyvin suurelta osin jäsenvaltioilta: kansallisilla valvontaviranomaisilla on erilaisia rahoitusmalleja, sillä jotkin käyttävät yleisiä verovaroja, toiset taas toimialalta perittyjä maksuja. Jos Euroopan valvontaviranomaiset saisivat suurimman osan rahoituksestaan jäsenvaltioilta, syntyisi riski siitä, että toimintaedellytyksistä muodostuisi epätasapuoliset eri puolilla EU:ta.

Arviot henkilöstökustannuksista perustuvat siihen oletukseen, että EVTEV aikoo ensimmäisenä toimintavuotenaan kaksinkertaistaa henkilöstömääränsä nykyisen 3. tason komitean henkilöstöstä. Tämä merkitsee henkilöstömäärän nousua noin 20:stä 40:een. Oletuksena on myös, että henkilöstön määrä nousee suhteellisen nopeasti alkuvaiheessa. Vakuutus- ja työeläkeviranomainen palkkasi keskimäärin 15 uutta työntekijää vuosittain. Toiminta pääsisi täyteen vauhtiin noin 90 työntekijällä.

Lisähenkilöstön tarve johtuu niistä lukuista uusista tehtävistä, jotka tulevat vakuutus- ja työeläkeviranomaisen hoidettavaksi sen aiempien velvollisuuksien lisäksi. Uusia tehtäviä kuvataan yksityiskohtaisesti asetusehdotuksen perusteluosassa. Niihin kuuluvat muun muassa uusien teknisten standardien kehittäminen useilla finanssipalveluista annetun lainsäädännön kattamilla aloilla, yhteisön sääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen varmistaminen, kansallisten valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaiseminen, valvontakollegioihin osallistuminen ja vertaisarviointien helpottaminen. Kuhunkin näistä toimista tarvitaan huomattavasti uusia resursseja. Henkilöstön arvioidut määrät eritellään yksityiskohtaisesti luokittain liitteessä 3.

Henkilöstökustannuksia arvioitaessa on myös oletettu, että EU:n toimielinten henkilöstösääntöjä sovelletaan kaikissa Euroopan valvontaviranomaisissa. Tämä näkyy – vähäisin muutoksin – osaston 1 työntekijäkohtaisissa luvuissa (ks. yksityiskohtaiset tiedot liitteessä 1). Huomioon on myös otettu 3. tason komiteoiden sijaintipaikkojen vaikutus (soveltamalla elinkustannuskertoimia).

Osastossa 2 esitetyt infrastruktuurikustannuksiin liittyvät luvut perustuvat nykyisiltä 3. tason komiteoilta saatuihin tietoihin. CEIOPS esitti kustannusarviot tässä luokassa. Tiedot perustuvat toimistojen ylläpidosta ja hallinnosta nykyisissä sijaintipaikoissa aiheutuvien tosiasiallisten kustannusten ekstrapolointiin. Ottaen huomioon, että Frankfurt on finanssikeskus ja yksi maailman kalleimpia liikeyritysten sijaintipaikkoja, arvioidut kustannukset luonnollisesti ylittävät EU:n sääntelyvirastojen keskiarvon.

Toimintakustannuksia määrittävät Euroopan valvontaviranomaisten toimivalta ja hallintomalli. Toimivaltaa ajatellen huomioon on otettu EFVJ:ään sisältyvät eri toiminnot sikäli kuin ne aiheuttavat ylimääräisiä toimintakustannuksia yleisten henkilöstökustannusten lisäksi. Tällaiset kustannukset on ollut mahdollista yhdistää eri toimintoihin, joita ovat muun muassa oheisryhmien johtaminen, eurooppalaisten valvontatietokantojen luominen, valvontakollegioihin osallistuminen, koulutuksen järjestäminen jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille tai suoraan valvottavien yritysten tarkastaminen paikalla. Näistä

toimista aiheutuvat erityiset kustannukset ovat hyvin usein yhteydessä virkamatkoihin ja kokouksiin, mutta niihin voi myös sisältyä ulkoistetuista palveluista aiheutuvia huomattavia kustannuksia (esimerkiksi tietokantojen luominen ja ylläpitäminen tai koulutuksen järjestäminen).

Toisaalta on tultu siihen tulokseen, että monetkaan EFVJ:n toiminnoista eivät aiheuta ylimääräisiä toimintakustannuksia, vaan ne sisältyvät kokonaan yleisiin henkilöstökustannuksiin. Näitä ovat esimerkiksi teknisten standardien, ohjeiden ja suositusten laatiminen, yhteisön lainsäädännön yhdenmukaisen soveltamisen varmistaminen tai koordinointi kriisitilanteissa.

Päätöksenteko- ja valvontajärjestelmää ajatellen toimintakustannukset syntyvät niiden eri elinten toiminnasta, joiden tarkoituksena on varmistaa yleensä Euroopan finanssivalvojen järjestelmän ja erityisesti Euroopan valvontaviranomaisten asianmukainen toiminta. Näitä elimiä ovat hallintoneuvosto, johtokunta, yhteinen ohjauskomitea ja valituslautakunta.

EVTEV:n talousarvion laskentamenetelmät esitetään taulukossa 1.

Taulukko 1. EVTEV:n arvioitu talousarvio ensimmäisenä toimintavuonna (2011)

Tuhatta euroa

Osasto 1 – Henkilöstökustannukset			4 694
Henkilöstö yhteensä:	40	Työntekijäkohtaiset keskimääräiset vuosikustannukset (PO BUDG:n ohjeiden ja kyseisten kolmen 3. tason komitean (3L3) neuvojen perusteella)	
Elinkustannuskerroin	Frankfurt	1,0	
Hallinnointi	2	167,0	334
Korkeassa asemassa olevat / asiantuntijoina toimivat työntekijät:			0
Väliaikaiset toimihenkilöt	15	100,0	1 500
Lähetetyt kansalliset asiantuntijat	15	100,0	1 500
Hallinto- ja muu tukihenkilöstö:			0
Väliaikaiset toimihenkilöt	4	100,0	400
Sopimussuhteiset toimihenkilöt	4	42,0	168

Henkilöstöetuudet	15 % kaikista henkilöstökustannuksista		620
Henkilöstön koulutus: yleinen	Keskimäärä henkilöä kohden (komission tiedot)	0,6	24
Henkilöstön koulutus: valvontapätevyyden kohentaminen	3L3:n antamat neuvot	4,5	135
Henkilöstön palvelukseenottoon liittyvät menot	Virkaa/tointa kohden keskimäärin 3 henkilön haastattelu	0,8	48
Osasto 2 – Kiinteistö-, laitteisto- ja hallintomenot			1 822
Kiinteistöjen vuokraus ja tähän liittyvät kustannukset	CEIOPS:n tiedot ja arviot		828
Tieto- ja viestintätekniikka	CEIOPS:n tiedot ja arviot		250
Irtain omaisuus ja tähän liittyvät kustannukset	CEIOPS:n tiedot ja arviot		213
Hallinnosta johtuvat juoksevat menot	CEIOPS:n tiedot ja arviot		166
Postimaksut / Televiestintä	CEIOPS:n tiedot ja arviot		70
Matkustus- ja kokouskustannukset	CEIOPS:n tiedot ja arviot		293
Osasto 3 – Toiminta		-	4 071
Toimivalta	Toiminta, josta on tehty kustannuslaskelma	Oletukset	Kokonaiskustannukset
Kuulemiset	Finanssipalveluiden oheisryhmä (FSSG)	Yksi FSSG kutakin Euroopan valvontaviranomaista kohden. 30 jäsentä, jotka kokoontuvat 4 kertaa vuodessa. Vuotuinen palkkio 6 000 euroa henkeä kohden. Toimialan edustajille korvataan matkakustannukset muttei makseta varsinaista palkkiota.	216

Yhteinen valvontakulttuuri	Osallistuminen valvontakollegioihin	Alalla noin 25 kollegiota. Osallistuminen yhteen kaksipäiväiseen kokoukseen vuosittain, keskimäärin yksi EVTEV:n edustaja kussakin kokouksessa.	40
Yhteinen valvontakulttuuri	Valvontaviranomaisten yhteinen koulutus sekä henkilöstövaihdot ja -siirrot	Perustuu määrään, joka on varattu 3. tason komitean avustukseen vuosiksi 2010–2015	500
Tietojen kerääminen	Eurooppalaisen keskustietokannan luominen ja hoitaminen	CEIOPS:n arvio	3 000
Kansainväliset suhteet	Yhteydet kolmansien maiden viranomaisiin ja muihin kansainvälisiin elimiin (esim. vastaavuutta koskevat neuvot)	11 virkamatkaa EU:n ulkopuolelle vuosittain (2 henkilöä).	110
Yleiseurooppalaisten yksiköiden valvonta	Tarkastukset paikalla		0
Päätöksenteko- ja valvontajärjestelmä	Toiminta, josta on tehty kustannuslaskelma	Oletukset	Kokonaiskustannukset
Hallintoneuvosto	Päätöksenteko	26 jäsentä, joille maksetaan palkkio – 4 kokousta vuodessa	83
Johtokunta	Hallinnointi	6 jäsentä, mukaan lukien 4 kansallisten valvontaviranomaisten edustajaa Kokoukset kuukauden välein, mahdollisuuksien mukaan välittömästi hallintoneuvoston kokousten jälkeen.	26
Yhteinen ohjauskomitea	Eri alojen välinen yhteistyö	Kausikokoukset, joihin kunkin Euroopan valvontaviranomaisen puheenjohtajat osallistuvat	10
Valituslautakunta	Muutoksenhaku	6 jäsentä, oletuksena 8 kokousta vuodessa, vuotuinen palkkio 8 000 euroa henkeä kohden	86
YHTEENSÄ			10 587

Lähde: komission ja 3. tason komiteoiden arviot ja laskelmat.

LIITE 3

Henkilöstötaulukko (alustava)

Tehtäväryhmä ja palkkaluokka	Virat ja toimet (tilapäiset)			
	2011	2012	2013	2014
AD 16				
AD 15	1			1
AD 14	1			1
AD 13	1			1
AD 12	2			5
AD 11	6			15
AD 10	10			25
AD 9	6			15
AD 8	3			7
AD 7	2			7
AD 6				
AD 5				
AD yhteensä	32	50	60	77
AST 11				
AST 10	1			1
AST 9	2			2
AST 8	3			5
AST 7	2			5
AST 6				
AST 5				
AST 4				
AST 3				
AST 2				
AST 1				

AST yhteensä	8	12	13	13
Yhteensä	40	62	73	90

Lähde: komissio.